

Ενημερωτικό Δελτίο

για τις

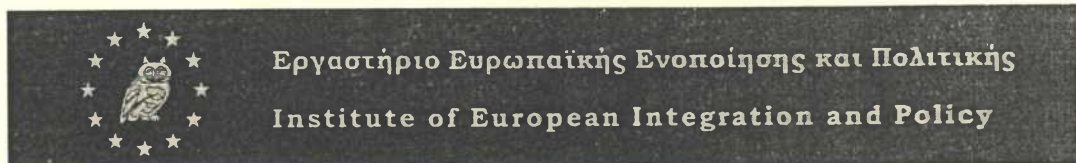
ΕΥΡΩΠΑΙΚΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ

Τεύχος 89.

ΚΩΔΙΚΟΣ: 6029

Επισκόπηση	4
Από τις Δραστηριότητες της Ευρωπαϊκής Ένωσης	7
ΦΑΚΕΛΟΣ	9
Α. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Ιουνίου 2013	
Β. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Μαΐου 2013	
Μέλη ΔΕΠ στον Ελληνικό Τύπο	18
Τεκμηρίωση	22
Εκδηλώσεις	33

Αρχείο

Εργαστήριο Ευρωπαϊκής Ενοποίησης και Πολιτικής
Institute of European Integration and Policy

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗΣ ΕΝΟΠΙΩΣΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ (ΕΕΕΠ)
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
Αιόλου 42-44, 105 60 Αθήνα

Το Εργαστήριο Ευρωπαϊκής Ενοποίησης και Πολιτικής (ΕΕΕΠ) ιδρύθηκε το Νοέμβριο του 2002 βάσει του Προεδρικού Διατάγματος 278/2002 στο Τμήμα Πολιτικής Επιστήμης και Δημόσιας Διοίκησης της Σχολής Νομικών, Οικονομικών και Πολιτικών Επιστημών του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών. Πρόκειται για έναν ανεξάρτητο, μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα ερευνητικό και εκπαιδευτικό φορέα που λειτουργεί εντός Πανεπιστημίου διατηρώντας, ωστόσο, ευρεία διοικητική και οικονομική αυτονομία.

Το Εργαστήριο στοχεύει τόσο στην εξειδικευμένη μελέτη και διακλαδική προσέγγιση του φαινομένου της Ευρωπαϊκής Ενοποίησης όσο και στην προώθηση του διαλόγου σε επιστημονική βάση. Έχει ως αποστολή τη συστηματική παρακολούθηση, ανάλυση, ερμηνεία και αξιολόγηση των εξελίξεων στον Ευρωπαϊκό χώρο, τη συνεργασία και ανταλλαγή επιστημονικών γνώσεων με άλλα ακαδημαϊκά ή ερευνητικά ιδρύματα στην Ελλάδα και το εξωτερικό, τη συμμετοχή σε εθνικά, κοινοτικά ή διεθνή προγράμματα εκπαίδευσης, κατάρτισης και επιμόρφωσης προσωπικού, την ανάπτυξη προγραμμάτων διδασκαλίας και τη διεξαγωγή βασικής και εφαρμοσμένης έρευνας, την οργάνωση σεμιναρίων, συμποσίων, συνεδρίων, διαλέξεων, καθώς και την πραγματοποίηση δημοσιεύσεων και εκδόσεων.

Διευθυντής Εργαστηρίου: Καθηγητής Π.Κ. Ιωακειμίδης

Επιστημονικό Συμβούλιο: Π. Κ. Ιωακειμίδης, Π. Καζάκος, Ν. Μαραβέγιας,
Μ. Τσινιτσιζέλης, Κ. Υφαντής, Ι. Υφαντόπουλος, Σ. Βέρνυ,
Ε. Δούση, Ν. Κουτσιαράς.

Με το Εργαστήριο συνεργάζονται επίσης μέλη ΔΕΠ άλλων Πανεπιστημίων

Μηνιαία Έκδοση

Ιδιοκτήτης : Εργαστήριο Ευρωπαϊκής Ενοποίησης και Πολιτικής, Αιόλου 42-44, 105 60 Αθήνα
Εκδότης (& Επιστημονικός Υπεύθυνος Δελτίου): Καθηγητής Π. Κ. Ιωακειμίδης,
Διευθυντής Εργαστηρίου Ευρωπαϊκής Ενοποίησης και Πολιτικής, Αιόλου 42-44, 105 60 Αθήνα.

Συντακτική ομάδα: Δρ. Άννα Βαλλιανάτου (& υπεύθυνη σύνταξης), Δρ. Μαρίνα Πετρέλλη
Σε αυτό το τεύχος συνεργάστηκε η κα Ενιάνα Γκαλαντζί.
Για τυχόν παρατηρήσεις και σχόλια: 2103689535 & 2103688963.

Π.Κ. Ιωακειμίδης, Καθηγητής ευρωπαϊκής πολιτικής Πανεπιστημίου Αθηνών

«Η ευκαιρία της Προεδρίας της Ε.Ε. Η Ελλάδα μπορεί να προβάλει ένα θετικό ρόλο στην Ένωση»

Μετά από δέκα περίπου χρόνια, η Ελλάδα πρόκειται από την 1η Ιανουαρίου 2014 να αναλάβει την προεδρία του Συμβουλίου Υπουργών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ). Θα είναι η πέμπτη κατά σειρά φορά που η χώρα θα ασκήσει την προεδρία από την ένταξή της στην Ένωση το 1981 (οι προηγούμενες ήταν το 1983, 1988, 1994 και 2003). Η πέμπτη όμως ελληνική προεδρία θα είναι σημαντικά διαφορετική από τις προηγούμενες. Πρώτα απ' όλα γιατί ο θεσμικός ρόλος της προεδρίας έχει αλλάξει καθοριστικά από τη Συνθήκη της Λισσαβώνας που διέπει σήμερα τη λειτουργία του συστήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ειδικότερα, η χώρα μέλος δεν ασκεί πλέον την προεδρία του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, της διάσκεψης κορυφής δηλαδή των αρχηγών των κρατών και κυβερνήσεων της ΕΕ. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο εδώ και τέσσερα χρόνια έχει μόνιμο, σταθερό πρόεδρο (τον Herman von Rompuy) που ασκεί τις σχετικές λειτουργίες. Επομένως το κράτος μέλος απαλλάσσεται από την κορυφαία λειτουργία της προεδρίας αλλά και από μια τεράστια ευθύνη τόσο από οργανωτικής όσο και πολιτικής άποψης.

Στο παρελθόν η άσκηση της προεδρίας του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου συνεπαγόταν «γύρο των πρωτευουσών» (εικοσι-οκτώ σήμερα) από τον πρωθυπουργό της χώρας προκειμένου να ανταλλάξει απόψεις και να προωθήσει συμβιβασμούς. Επρόκειτο για μια ιδιαίτερα επίπονη διαδικασία. Όλα αυτά σήμερα επιτελούνται από τον μόνιμο πρόεδρο. Έτσι ο πρωθυπουργός της προεδρεύουσας χώρας έχει σχετικά περιορισμένο, αν και όχι ασήμαντο, ρόλο. Ουσιαστικά δεν προεδρεύει κανένα όργανο της Ένωσης, αν και είναι «υποχρεωμένος» να εμφανισθεί ενώπιον του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και να παρουσιάσει το πρόγραμμα προτεραιοτήτων και τον απολογισμό του έργου της προεδρίας. Επιπλέον από το 2003 και μετά όλα τα Ευρωπαϊκά Συμβούλια (τυπικά ή άτυπα) πραγματοποιούνται στις Βρυξέλλες και όχι στο έδαφος της προεδρεύουσας χώρας όπως συνέβαινε μέχρι τότε. Και η οργάνωση ενός Ευρωπαϊκού Συμβουλίου αποτελεί ένα τιτάνειο έργο με υψηλό οικονομικό κόστος (όπως γνωρίζουμε όσοι ασχοληθήκαμε με τις τέσσερις προηγούμενες προεδρίες). Ακόμη το νεοσυσταθέν από τη Συνθήκη της Λισσαβώνας Συμβούλιο Εξωτερικής Πολιτικής προεδρεύεται επίσης από μόνιμο πρόεδρο, τον/την Υπατο Εκπρόσωπο για την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας (ΚΕΠΠΑ), από την κα. Κ. Άστον σήμερα. Ως εκ τούτου, ο Υπουργός Εξωτερικών της προεδρεύουσας χώρας (ο κ. Ε. Βενιζέλος στη συγκεκριμένη περίπτωση) δεν προεδρεύει του εν λόγω Συμβουλίου, αν και ο ρόλος του στις εργασίες του είναι σημαντικός. Μπορεί βεβαίως να προεδρεύσει (εάν το επιθυμεί) του Συμβουλίου Γενικών Υποθέσεων (ΣΓΥ) το οποίο κατά κανόνα προεδρεύεται από τον Υπουργό Ευρωπαϊκών Υποθέσεων. Τέλος, όπως είναι γνωστό, και το Eurogroup – το οιονεί δηλαδή Συμβούλιο των Υπουργών Οικονομικών των χωρών μελών της ευρωζώνης – το οποίο λαμβάνει τις σημαντικές αποφάσεις για τη διαχείριση του ενιαίου νομίσματος, ευρώ, έχει μόνιμο, σταθερό πρόεδρο (σήμερα τον Τζ. Ντάισελμπλουμ). Δεν προεδρεύεται από τον Υπουργό Οικονομικών της προεδρεύουσας χώρας, αν και ο τελευταίος προεδρεύει του σημαντικότερου Συμβουλίου Οικονομικών και Χρηματοδοτικών Υποθέσεων (ECOFIN). Συνολικά η χώρα μέλος προεδρεύει εννέα διαφορετικές συνθέσεις του Συμβουλίου που καλύπτουν θέματα όπως τη διεύρυνση, τη γεωργία, το περιβάλλον, την κοινωνική πολιτική, κ.λπ.

Όλα αυτά δεν σημαίνουν ότι η προεδρία της χώρας μέλους είναι ασήμαντη. Κάθε άλλο. Η προεδρία προσφέρει μια τεράστια ευκαιρία σε κάθε χώρα μέλος και ιδιαίτερα για την Ελλάδα. Ευκαιρία «να υπηρετήσει» την Ένωση, να προωθήσει την ατζέντα της, να αναδείξει τα θέματα και προτεραιότητες που επιθυμεί μέσα στο ευρύτερο πεδίο των ενωσιακών στόχων, να βάλει με λίγα λόγια τη σφραγίδα της στο ενωσιακό γίγνεσθαι. Επομένως καθίσταται αυτονόητη η σημασία της για την Ελλάδα η οποία τα τελευταία χρόνια βρέθηκε στο επίκεντρο της ενωσιακής ατζέντας, συζητήσεων και γενικά ενδιαφέροντος αλλά για αρνητικούς λόγους, εξ αιτίας δηλαδή της δεινής οικονομικής κρίσης. Η προεδρία προσφέρει την ευκαιρία η χώρα να προβάλλει σοβαρή εικόνα, να δείξει ότι παρά τα προβλήματα και την κρίση, μπορεί να είναι ένα αξιόπιστο, ενεργό μέλος της ενοποιητικής διαδικασίας. Με ένα ρεαλιστικό πρόγραμμα προτεραιοτήτων μπορεί να συμβάλει στην προώθηση θεμάτων που αφορούν ευρύτερα την Ευρώπη και βεβαίως την Ελλάδα (ανάπτυξη, απασχόληση, συνοχή, ολοκλήρωση ΟΝΕ, μετανάστευση, ασφάλεια ΕΕ, κ.α.). Και νομίζω ότι αυτή τη στιγμή έχει τόσο σε πολιτικό όσο και τεχνοκρατικό επίπεδο (ιδιαίτερα σε επίπεδο Υπουργείου Εξωτερικών που έχει την κύρια ευθύνη για την άσκηση της προεδρίας) τις προϋποθέσεις να προβάλλει αυτό το θετικό ρόλο. Ας αξιοποιήσουμε λοιπόν δυναμικά την μοναδική αυτή ευκαιρία με την κατάλληλη προετοιμασία...

ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ

Η Λιθουανική Προεδρία: Ήρθε η ώρα της «Ευρώπης των αποτελεσμάτων»¹

Η Ευρώπη της ανάπτυξης, της αξιοπιστίας και η ενίσχυση του παγκόσμιου ρόλου της αποτελούν τις βασικές προτεραιότητες της επικείμενης Προεδρίας της Λιθουανίας. Όπως επισημαίνει ο Λιθουανός Πρωθυπουργός Algirdas Butkevicius, ήρθε η ώρα της «Ευρώπης των αποτελεσμάτων» μέσω μιας στενότερης συνεργασίας των Κρατών Μελών.

Μετά την Ιρλανδία, η Λιθουανία ανέλαβε την εκ περιτροπής Προεδρία της ΕΕ την 1η Ιουλίου για 6 μήνες και την 1η Ιανουαρίου του 2014 η Προεδρία της ΕΕ θα περάσει στην Ελλάδα. «Η Λιθουανία είναι μέλος της ΕΕ εδώ και 9 χρόνια. Αυτά τα χρόνια η χώρα απέδειξε ότι είναι

ελικρινές και αξιόπιστο μέλος της ευρωπαϊκής οικογένειας [...] Είμαστε έτοιμοι να συμβάλουμε στο παγκόσμιο όραμα της ΕΕ χρησιμοποιώντας την εμπειρία μας και το κίνητρό μας σε σημαντικά πεδία ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος», τόνισε ο Λιθουανός Πρωθυπουργός Algirdas Butkevicius.

Σύμφωνα με τις προτεραιότητες που έθεσε η κυβέρνηση της Λιθουανίας θα δοθεί ιδιαίτερη έμφαση στις επενδύσεις στην έρευνα και την τεχνολογική ανάπτυξη, καθώς και στην ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς με μια «βιώσιμη κοινωνική ασφάλεια». Ακόμη ιδιαίτερης σημασίας θεωρείται ο σταθερός χρηματοπιστωτικός τομέας καθώς και τα δημόσια οικονομικά σε συνδυασμό με μια ευρωπαϊκή οικονομική διακυβέρνηση προσανατολισμένη στην ανάπτυξη. Επιπλέον, η Λιθουανική Προεδρία θα εστιάσει και στον αυξανόμενο ρόλο της Ένωσης για μια «ασφαλή γειτονιά» προωθώντας τις δημοκρατικές αξίες και τη σταθερότητα στην ευρύτερη περιοχή.

¹ «Λιθουανική Προεδρία: Ήρθε η ώρα της Ευρώπης των αποτελεσμάτων», 8/7/2013. στο euractiv.gr

Μεγαλύτερη συνεργασία των Κρατών Μελών της Ε.Ε.

«Σύμφωνα με την εμπειρία μας, θέσαμε στις προτεραιότητές μας την οικονομική ανάπτυξη, τη δημιουργία απασχόλησης και την καλύτερη ανταγωνιστικότητα. Η Ε.Ε. πρέπει να δείξει στον υπόλοιπο κόσμο και στους λαούς της ότι ακολουθεί αξιόπιστες οικονομικές πολιτικές, ότι έχει δεσμευθεί για την ανάπτυξη μέσω κοινών πρωτοβουλιών που αυξάνουν την ανταγωνιστικότητα και ότι αποσκοπεί στην ασφάλεια των πολιτών της και στη διαφάνεια με τους εταίρους της», επισημαίνοντας ότι προκειμένου να συμβούν όλα αυτά χρειάζεται «πιο πολύ από ποτέ» στενότερη συνεργασία των Κρατών Μελών.

«Τους επόμενους 6 μήνες θα προσπαθήσουμε να δείξουμε στον κόσμο και στους εαυτούς μας ότι η Ευρώπη είναι αξιόπιστη, αναπτυσσόμενη και ανοιχτή. Είμαι σίγουρος ότι στο τέλος της Προεδρίας, η Ε.Ε. θα είναι πιο ζωντανή και ανταγωνιστική, καθώς και ένα πιο ασφαλές μέρος για όλα τα μέλη της και όλους τους Ευρωπαίους πολίτες», τόνισε στην ολομέλεια της Κομισιόν στο Βίλνιους την περασμένη εβδομάδα. «Η Ευρώπη είναι ικανή να λύσει τα προβλήματά της και πρέπει να μάθει να χτίζει εμπιστοσύνη και υπερηφάνεια στο εσωτερικό της», συνέχισε, προσθέτοντας ότι πλέον ήρθε η ώρα να υπάρξει μια «Ευρώπη των αποτελεσμάτων», που θα την εμπιστευτούν οι πολιτικοί, οι επιχειρήσεις και η Κοινωνία των Πολιτών.

«Τουρκία: το κεφάλαιο 22 δε θα ανοίξει πριν τον Οκτώβριο»²

Στο πρόσφατο Συμβούλιο Γενικών Υποθέσεων (ΣΓΥ) στο Λουξεμβούργο οι υπουργοί εξωτερικών της Ε.Ε. συμφώνησαν η επανεκκίνηση των ενταξιακών συνομιλιών Ε.Ε.-Τουρκίας να αναβληθεί τουλάχιστον ως τον Οκτώβριο, μετά από γερμανικό αίτημα. «Το Συμβούλιο συμφωνεί να ανοίξει το 22^ο κεφάλαιο και υπογραμμίζει ότι η Διακυβερνητική Διάσκεψη με την Τουρκία θα λάβει χώρα μετά την παρουσίαση της ετήσιας έκθεσης προόδου της Ε. Επιτροπής και μετά από συζήτηση στο Συμβούλιο Γενικών Υποθέσεων που θα επιβεβαιώσει την κοινή θέση του Συμβουλίου για το άνοιγμα του κεφαλαίου 22». Η απόφαση ισοδυναμεί με μια «πολιτική συναίνεση» για το άνοιγμα νέου κεφαλαίου για την περιφερειακή ανάπτυξη. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή πρόκειται να υποβάλει έκθεση προόδου για τα διαπιστευτήρια της Τουρκίας για τη διενέργεια μεταρρυθμίσεων προς την Ε.Ε. τον Οκτώβριο. Αλλά το κείμενο του Συμβουλίου Γενικών Υποθέσεων υπογραμμίζει ότι οι συνομιλίες δεν θα μπορούσαν να πραγματοποιηθούν εάν η Ε. Επιτροπή βαθμολογήσει αρνητικά τις επιδόσεις της Τουρκίας.

Η Γερμανία κατέθεσε την πρότασή της μετά από την καταστολή αντικυβερνητικών διαδηλώσεων από την τουρκική αστυνομία, με τη στήριξη της Αυστρίας και της Ολλανδίας. Αλλά η πλειοψηφία των χωρών της Ε.Ε. και η Ε. Επιτροπή ήθελαν να προχωρήσουν αυτή την εβδομάδα, λέγοντας ότι οι διαπραγματεύσεις θα βοηθήσουν την Ε.Ε. να ασκήσει πίεση στις τουρκικές αρχές. Από την πλευρά τους Τούρκοι διπλωμάτες

² A. Retman, "No EU-Turkey talks until October", 25/6/2013, Euobserver στο euobserver.com

είχαν προειδοποιήσει ότι θα υπάρξει μια «σκλήρη» αντίδραση αν ακυρωθεί η Διακυβερνητική Διάσκεψη της 26^{ης} Ιουνίου. Όμως, ο υπουργός Εξωτερικών της Τουρκίας Ahmet Davutoglu έδωσε μια θετική χροιά στην απόφαση του Συμβουλίου Γενικών Υποθέσεων. Σύμφωνα με δηλώσεις του στον τουρκικό τύπο στην Άγκυρα «Το κεφάλαιο 22 άνοιξε, το ζήτημα έχει επιλυθεί». Εντωμεταξύ, η καθυστέρηση σημαίνει ότι η απόφαση της Ε.Ε. θα πρέπει να ληφθεί μετά τις γερμανικές εκλογές του Σεπτεμβρίου. Η φιλοτουρκική απόφαση θα μπορούσε να έχει κόστος στις επικείμενες γερμανικές εκλογές για την καγκελάρια Angela Merkel. Το κόμμα CDU στο εκλογικό μανιφέστο του αυτή την εβδομάδα δήλωσε ότι η Τουρκία δεν πρέπει να ενταχθεί στην Ένωση, επειδή «λόγω του μεγέθους της χώρας και της οικονομικής της διάθρωσης η Ευρωπαϊκή Ένωση θα πληγεί». Αλλά Γερμανοί διπλωμάτες αμφισβητούν ότι η πρόταση για τη διεξαγωγή συνομιλιών τον Οκτώβριο συνδέεται με την εσωτερική πολιτική. Οι διαπραγματεύσεις Ε.Ε.-Τουρκίας είναι σε στασιμότητα από το 2010 λόγω του βέτο της Κύπρου και την «παγωμένη» σύγκρουση δεκαετιών με την Τουρκία για την τουρκοκρατούμενη βόρεια Κύπρο. Το αδιέξοδο έχει οδηγήσει την δημόσια υποστήριξη στην Τουρκία για την ένταξη στην Ε.Ε. σε πτώση από 70% που ήταν το 2011 σε περίπου 30% σήμερα.

D. Cameron: η Βρετανία πρέπει να είναι στην «κεντρική σκηνή» της Ε.Ε.³

Ο Πρωθυπουργός της Βρετανίας David Cameron αναμενόταν να εκθειάσει τις αρετές της συμμετοχής της Βρετανίας στην Ε.Ε. σε ομιλία στους επικεφαλής των

επιχειρήσεων στις 10 Ιουνίου. Σύμφωνα με τον euobserver, ο David Cameron θα τόνιζε τη σημασία «μιας θέσης στο τραπέζι». Στον ΟΗΕ, την Κοινοπολιτεία, το ΝΑΤΟ, τον ΠΟΕ, το G8, το G20 και την Ε.Ε. «Η συμμετοχή σε αυτές τις οργανώσεις δεν είναι εθνική ματαιοδοξία - είναι προς το εθνικό συμφέρον μας. Γεγονός είναι ότι στους διεθνείς οργανισμούς πολλοί από τους κανόνες του παιχνιδιού έχουν οριστεί για το εμπόριο, τη φορολογία και τους ρυθμιστικούς κανόνες. Όταν μια χώρα σαν τη δική μας επηρεάζεται βαθύτατα από αυτούς τους κανόνες πρέπει να έχουμε λόγο για όλα αυτά. «Στην Ευρωπαϊκή Ένωση είμαστε έτοιμοι να αγωνιστούμε για τα συμφέροντα της Βρετανίας με αποφασιστικότητα και επιμονή». Η ομιλία του David Cameron, η οποία περιλαμβάνει επίσης την υπόσχεση να γίνει το Ηνωμένο Βασίλειο η πιο ελκυστική χώρα της Ε.Ε. για τις επιχειρήσεις από το 2016, έρχεται μια εβδομάδα πριν προεδρεύσει ο David Cameron στην επόμενη συνεδρίαση του G8 στη Βόρεια Ιρλανδία όπου η αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής των εταιρειών έχει οριστεί ως το σημαντικότερο θέμα την ημερήσιας διάταξης. Το Ηνωμένο Βασίλειο είναι επίσης ανήσυχο για την έναρξη των συνομιλιών μεταξύ Ε.Ε. και Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής σε μια διατλαντική συμφωνία ελεύθερου εμπορίου. Οι υπουργοί εμπορίου της Ε.Ε. συναντήθηκαν στις 14 Ιουνίου σε μια προσπάθεια να υπογράψουν διαπραγματευτική εντολή. Σύμφωνα με τον euobserver, πηγή της βρετανικής κυβέρνησης περιέγραψε το Ηνωμένο Βασίλειο ως «αρκετά αισιόδοξο» για την επίτευξη μιας συμφωνίας.

Στοιχεία που δημοσιεύθηκαν από το γραφείο Εσόδων και Τελωνείων του Ηνωμένου Βασιλείου υποστηρίζουν ότι μια διατλαντική συμφωνία εμπορίου θα μπορούσε να συμβάλει στην ενίσχυση του συνόλου των εξαγωγών για το Ηνωμένο

³ Benjamin Fox, "Cameron: η Βρετανία πρέπει να βρίσκεται στο «προσκήνιο της Ε.Ε.»», euobserver, 10/6/2013

Βασίλειο κατά 1,3%, ή περίπου £19.000 εκατομμύρια (€22,5 δισ.) ετησίως. Ο David Cameron παραμένει σε δίλημμα για τη στάση του για την Ευρώπη. Παρά τη δέσμευση να επαναδιαπραγματευθεί τους όρους της ένταξης της Βρετανίας στην Ε.Ε. μετά τις επόμενες εκλογές το 2015, πριν διοργανώσει ένα «in/out» δημοψήφισμα μέχρι το 2017, οι ευρωσκεπτικιστές του κόμματός του ζητούν τη διεξαγωγή ψηφοφορίας πριν τις επόμενες εκλογές.

Από τις Δραστηριότητες της Ε.Ε.

Πολυετές Δημοσιονομικό Πλαίσιο

Το Συμβούλιο Υπουργών, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έφτασαν σε συμφωνία πάνω στο Πολυετές Δημοσιονομικό Πλαίσιο (ΠΔΠ). Το ΠΔΠ καλύπτει ως γνωστόν τις δαπάνες της Ε.Ε για την περίοδο 2014-2020. Προβλέπει πιστώσεις των χρεώσεων ύψους 960 δις ευρώ και πιστώσεις πληρωμών ύψους 908 δις ευρώ. Με την συμφωνία που έφτασαν Συμβούλιο, Κοινοβούλιο και Επιτροπή εισάγονται ορισμένες ευνοϊκές ρυθμίσεις που είχε ζητήσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για την καλύτερη εκτέλεση του ΠΔΠ (μεγαλύτερη ευελιξία, ρήτρα αναθεώρησης κτλ). Το νέο Δημοσιονομικό Πλαίσιο αφού ψηφισθεί και από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στην τελική του μορφή θα χρηματοδοτήσει δράσης από το 2014 για την βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της Ευρωπαϊκής Οικονομίας, την ενίσχυση της Οικονομικής και Κοινωνικής Συνοχής και βεβαίως την χρηματοδότηση της ΚΑΠ η οποία όμως τώρα περιορίζεται σε 38% του συνολικού ύψους του ΠΔΠ.

Ανεργία των νέων

Στο τελευταίο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο οι ηγέτες της Ε.Ε επικέντρωσαν την προσοχή τους γύρω από το θέμα της ανεργίας των νέων. Σε συνάντηση που έγινε μεταξύ των ηγετών της Ε.Ε, των συνδικάτων και των ενώσεων των εργοδοτών κατεβλήθει προσπάθεια να συμφωνηθούν μέτρα που θα ενισχύσουν την απασχόληση των νέων. Οι ανεργία των νέων αυξάνεται με ραγδαίους ρυθμούς ιδιαίτερα στις χώρες του Νότου. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή επιθυμεί να δημιουργήσει μια πλατφόρμα για να συγκρίνει πόσο καλά τα κράτη μέλη ανταποκρίνονται στην αντιμετώπιση της ανεργίας των νέων. Ο επίτροπος για θέματα απασχόλησης Laszlo Andor δήλωσε ότι η πλατφόρμα θα βοηθήσει τις δημόσιες υπηρεσίες απασχόλησης σε όλη την ΕΕ να αυξήσουν τη συνεργασία, την ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών, και θα βοηθήσει τους νέους να βρουν εργασία ευκολότερα. Επίσης θα βοηθήσει καλύτερα να καλυφθούν περίπου 1,7 εκατομμύρια κενές θέσεις εργασίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η Ευρώπη σε λάθος κατεύθυνση

Η ανησυχία για το δημοκρατικό έλλειμμα στην ΕΕ και η αυξανόμενη αποσύνδεση μεταξύ των πολιτών και των θεσμών τους, είναι πλέον ευρέως διαδεδομένη σε ολόκληρη την ΕΕ, σύμφωνα με τη δημοσκόπηση, που δημοσιεύθηκε από την Gallup. Η έρευνα, η οποία

Τον περασμένο μήνα ο ίδιος αντιμετώπισε την εξέγερση 114 βουλευτών στο Κοινοβούλιο του Ηνωμένου Βασιλείου σε ένδειξη διαμαρτυρίας για την άρνηση της κυβέρνησης να καταθέσει ένα νομοσχέδιο που εγγυάται μια δημόσια ψηφοφορία. Δύο από τους ανώτερους σε ιεραρχία υπουργούς του D. Cameron (οι Michael Gove και Philip Hammond) έχουν δηλώσει δημόσια ότι θα ψηφίσουν υπέρ της εξόδου από την Ε.Ε.

καλύπτει μόνο έξι χώρες - Γερμανία, Γαλλία, Πολωνία, Δανία και τις Κάτω Χώρες καθώς και το Ηνωμένο Βασίλειο - διαπιστώνει ότι μια μειοψηφία των ατόμων που λένε τα πράγματα πάνε προς τη σωστή κατεύθυνση (17% στη Γαλλία, 23% στο Ηνωμένο Βασίλειο και 34% στις Κάτω Χώρες). Όταν ρωτήθηκε αν οι νέοι θα έχουν περισσότερες ή λιγότερες ευκαιρίες στο μέλλον, η πλειοψηφία των ερωτηθέντων (52% στην Πολωνία, 55% στη Γερμανία, 72% στη Γαλλία), δήλωσε λιγότερο και όχι περισσότερο. Η Δημοσιονομική και οικονομική κρίση στην Ευρώπη έχει αντίκτυπο στην ευρωπαϊκή κοινωνία και την πολιτική σε όλα τα επίπεδα, εμπειρογνώμονες της Gallup, δήλωσαν. Αυτή η αλλαγή θα μπορούσε να επηρεάσει τις ευρωπαϊκές εκλογές του Μαΐου 2014.

Βουλγαρία

Ανησυχίες σχετικά με το σεβασμό του κράτους δικαίου στη Βουλγαρία, τέθηκαν σε συζήτηση στο Συμβούλιο Υπουργών από την Επίτροπο V.Reding, στο πλαίσιο σχετικής συζήτησης για την κατάσταση στην Ουγγαρία. Η συζήτηση για την Βουλγαρία, προστέθηκε στην ημερήσια διάταξη κατόπιν αιτήματος της Ομάδας του ΕΛΚ, που έγινε στον απόηχο των εκλογών 12 Μαΐου. Αμφιλεγόμενοι διορισμοί που γίνονται από τη νέα κυβέρνηση, οι σχέσεις της με το κόμμα Αττάκα, και διαδηλώσεις από Βούλγαρους πολίτες ήταν μεταξύ των θεμάτων που τέθηκαν. Ορισμένοι ευρωβουλευτές ζήτησαν νέες εκλογές στη χώρα, ενώ άλλοι υποστήριξαν ότι η Βουλγαρία είναι μια λειτουργούσα δημοκρατία, και αξίζει η κυβέρνηση της μια ευκαιρία για να σταθεροποιήσει την χώρας. Η ανάγκη για την καταπολέμηση της διαφθοράς και του οργανωμένου εγκλήματος, τη μεταρρύθμιση του δικαστικού συστήματος και την επιβολή του κράτους δικαίου, τονίστηκαν από ορισμένους βουλευτές, όπως και η ανάγκη για τη δημιουργία Επιτροπής που να διασφαλίζει τον σεβασμό των αξιών της ΕΕ από όλα τα κράτη μέλη. Η Επίτροπος Reding δήλωσε ότι η Επιτροπή θα ενεργήσει σε περίπτωση οποιασδήποτε παράβασης του δικαίου της ΕΕ ή μιας σοβαρής παραβίασης των αξιών της Ε.Ε. Οι συζητήσεις αυτές δείχνουν πόσο σημαντικό είναι για την ΕΕ να προωθήσει το κράτος δικαίου, κατέληξε.

IBAC 2013 Call for papers
- 3rd international Balkan annual conference: in common history and multicultural atmosphere of the Balkans Sarajevo,
10-13 October 2013 www.ibac2013.org

ΦΑΚΕΛΟΣ

A. ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΙΟΥΝΙΟΥ 2013
B. ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΜΑΪΟΥ 2013

A. ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΣΤΙΣ 27-28 ΙΟΥΝΙΟΥ

Η συζήτηση στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Ιουνίου⁴

Η Σύνοδος κορυφής της Ε.Ε. αποφάσισε να δρομολογήσει νέο σχέδιο δράσης για τις επενδύσεις, με στόχο την αποκατάσταση της πιστωτικής ροής στην οικονομία. Θα δοθεί προτεραιότητα σε μέτρα στήριξης των ΜΜΕ, λόγω του σημαντικού ρόλου που διαδραματίζουν οι επιχειρήσεις αυτές, όσον αφορά ιδίως τη δημιουργία θέσεων εργασίας. Θα προωθηθούν επίσης η επιχειρηματικότητα και η αυτοαπασχόληση. «Προκειμένου να βοηθήσουμε εκατομμύρια ΜΜΕ, τον μεγαλύτερο εργοδότη στις χώρες μας, να αντιμετωπίσουν την πιστωτική ασφυξία σε ορισμένες χώρες, θα συνδυάσουμε κεφάλαια από τον προϋπολογισμό της ΕΕ και κεφάλαια της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων», δήλωσε ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, Herman Van Rompuy.

Ένα νέο επενδυτικό σχέδιο για την Ευρώπη

Το Πολυετές Δημοσιονομικό Πλαίσιο (ΠΔΠ) της ΕΕ για την περίοδο 2014-2020 θα έχει εν προκειμένω ζωτική σημασία, δεδομένου ότι αναμένεται να βοηθήσει στην τόνωση της οικονομικής μεγέθυνσης και της απασχόλησης σε ολόκληρη την Ευρώπη. Τόσο η Επιτροπή όσο και η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων θα αποτελέσουν σημαντικούς συντελεστές αυτής της προσπάθειας. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο συμφώνησε ορισμένα μέτρα και εξέφρασε ικανοποίηση για την πρόθεση της Επιτροπής και της ΕΤΕπ να δώσουν προτεραιότητα στην υλοποίησή τους. Τα μέτρα αυτά περιλαμβάνουν:

1. αυξημένη δανειοδότηση της οικονομίας από την ΕΤΕπ, αξιοποιώντας πλήρως τα 10 δισεκατομμύρια ευρώ που προσετέθησαν πρόσφατα στο κεφάλαιό της,
2. μεγαλύτερη χρήση κοινών (Επιτροπή και ΕΤΕπ) χρηματοδοτικών μέτρων καταμερισμού των κινδύνων με στόχο την ενίσχυση των επενδύσεων στις ΜΜΕ
3. ενισχυμένη συνεργασία μεταξύ εθνικών αναπτυξιακών τραπεζών και ΕΤΕπ.

Η Επιτροπή και η ΕΤΕπ θα υποβάλουν έκθεση πριν από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Οκτωβρίου.

Εφαρμογή του Συμφώνου Ανάπτυξης και Απασχόλησης

Το Σύμφωνο Ανάπτυξης και Απασχόλησης συμφωνήθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο τον Ιούνιο του 2012. Αποσκοπεί στην κινητοποίηση 120 δισεκατομμυρίων ευρώ με στόχο την απελευθέρωση του εγχώριου αναπτυξιακού δυναμικού. Το σύμφωνο προσδιόρισε επίσης ορισμένους τομείς δράσης:

- αντιμετώπιση της ανεργίας, ιδίως των νέων,
- εκσυγχρονισμός της δημόσιας διοίκησης και
- ανάπτυξη υπηρεσιών ηλεκτρονικής διακυβέρνησης.

⁴ «Τόνωση των επενδύσεων, εφαρμογή του Συμφώνου Ανάπτυξης και Απασχόλησης», 28/6/2013 στο <http://www.european-council.europa.eu/home-page/highlights/boosting-investment,-implementing-the-compact-for-growth-and-jobs?lang=el>

Ορισμένα μέτρα αποδίδουν ήδη καρπούς, απαιτούνται ωστόσο περαιτέρω προσπάθειες. Τόσο η Ε.Ε. όσο και τα κράτη μέλη «πρέπει να κάνουν ό,τι μπορούν για να διασφαλίσουν ότι όλα τα μέτρα που περιλαμβάνονται στο Σύμφωνο θα εφαρμοστούν ταχέως», ιδίως όσον αφορά την ενιαία αγορά, την καινοτομία, το ψηφιακό θεματολόγιο, τις υπηρεσίες, την ενέργεια και τη φορολογία.

Οι αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεων συζήτησαν θέματα που είναι πιθανόν να επηρεάσουν σημαντικά τόσο τον ρυθμό της οικονομικής ανάπτυξης όσο και την ανταγωνιστικότητα.

Βάσει αυτών, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο:

- ζήτησε μια ευρεία οριζόντια και συνεκτική προσέγγιση για μια σύγχρονη ευρωπαϊκή βιομηχανική πολιτική η οποία θα συνοδεύει τις διαρθρωτικές αλλαγές και την οικονομική ανάκαμψη.
- ευελπιστεί ότι θα λάβει πριν από τη σύνοδο του Οκτωβρίου λεπτομερές πρόγραμμα εργασιών που θα περιλαμβάνει περαιτέρω προτάσεις για τη μείωση της συνολικής κανονιστικής επιβάρυνσης και την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας, λαμβανομένης πάντοτε υπόψη της ανάγκης κατάλληλης προστασίας των καταναλωτών και των εργαζομένων.
- ζήτησε να συνεχιστούν οι προσπάθειες για να καταστεί η ενωσιακή και η εθνική νομοθεσία αποτελεσματικότερη, συνεπέστερη και απλούστερη.

Ευρωπαϊκό Εξάμηνο

Οι ηγέτες ενέκριναν σε γενικές γραμμές τις ανά χώρα συστάσεις όσον αφορά τους προϋπολογισμούς, τις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις καθώς και τις κοινωνικές πολιτικές και τις πολιτικές απασχόλησης που απευθύνονται σε κάθε κράτος μέλος, ολοκληρώνοντας με τον τρόπο αυτό το «Ευρωπαϊκό Εξάμηνο»- μια εξαμηνιαία διαδικασία συντονισμού των πολιτικών. Τα κράτη μέλη θα μετατρέψουν τώρα αυτές τις συστάσεις σε αποφάσεις, προωθώντας την πλήρη εθνική αποδοχή τους και τη διαφύλαξη του κοινωνικού διαλόγου. Επιπλέον, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο χαιρέτισε την έναρξη διαπραγματεύσεων για υπερατλαντικό εμπόριο και επενδυτική σύμπραξη με τις Ηνωμένες Πολιτείες.

Παρατηρήσεις του Προέδρου κ. Herman Van Rompuy μετά το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο⁵

Ήταν μια παραγωγική σύνοδος κορυφής. Χθες το βράδυ λάβαμε αποφάσεις για δύο βασικές δέσμες δράσεων:

- Πρώτον, να προωθήσουμε τις θέσεις απασχόλησης για τους νέους, και μάλιστα αναβαθμίζοντας την Πρωτοβουλία για την Απασχόληση των Νέων σε 8 δισεκατομμύρια ευρώ, με το μεγαλύτερο μέρος της χρηματοδότησης να συγκεντρώνεται στα δύο πρώτα χρόνια. Κατά την υλοποίηση του προϋπολογισμού, τυχόν κεφάλαια που δεν θα δαπανώνται θα κατευθύνονται κατά προτεραιότητα στην απασχόληση.
- Επίσης, προκειμένου να βοηθήσουμε εκατομμύρια μικρομεσαίες επιχειρήσεις (ΜΜΕ), που είναι οι σημαντικότεροι εργοδότες στις χώρες μας, να επιβιώσουν στις συνθήκες χρηματοπιστωτικής κρίσης που επικρατούν σε ορισμένες χώρες, θα συνδυάσουμε κεφάλαια από τον προϋπολογισμό της Ε.Ε. και από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων.

⁵ Παρατηρήσεις του Προέδρου κ. Herman Van Rompuy μετά το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, EUCO 153/13 Βρυξέλλες, 28 Ιουνίου 2013 στο www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/el/ec/137773.pdf

Αυτά συνέβησαν χθες. Τη σημερινή ημέρα σηματοδοτούν δύο ιστορικά ορόσημα: για την Κροατία και τα Βαλκάνια αλλά και για την ευρωζώνη, με την ένταξη της Λετονίας. Θα ήθελα, πριν συνεχίσω, να συγχαρώ θερμά τον Ιρλανδό πρωθυπουργό Enda Kenny και την ομάδα του για την άριστη άσκηση της Προεδρίας του Συμβουλίου. Τις δύο τελευταίες εβδομάδες σημείωσαν τρεις μεγάλες επιτυχίες. Ακριβώς πριν από τη σύνοδο της Ομάδας των Οκτώ, μια εντολή για την έναρξη εμπορικών διαπραγματεύσεων με τις Ηνωμένες Πολιτείες. Χθες μια συμφωνία για την αντιμετώπιση των προβληματικών τραπεζών και, κυρίως, μια συμφωνία με το Κοινοβούλιο για τον προϋπολογισμό της ΕΕ, το ΠΔΠ. Τρεις σημαντικές αποφάσεις για τους επόμενους μήνες και τα επόμενα χρόνια! Και θα ήθελα να τονίσω ότι ήταν μεγάλη χαρά, αγαπητέ Enda, να συνεργάζομαι με σένα και την ομάδα σου αυτό το εξάμηνο.

«Σταθερότητα - Οικονομική ανάπτυξη - Απασχόληση» ήταν το σύνθημα της ιρλανδικής Προεδρίας. Η σύνοδος αυτή αποτέλεσε ένα ακόμη παράδειγμα για τον τρόπο με τον οποίον όλη η Ένωση εργάζεται ταυτόχρονα σε όλα αυτά τα μέτωπα. Εστιάζοντας συνεχώς σε μακρόπνοες μεταρρυθμίσεις, που ήταν στο επίκεντρο των συζητήσεών μας χθες το βράδυ σχετικά με τις ανά χώρα συστάσεις. Είναι κρίσιμες για να γίνουν οι οικονομίες μας πιο ανθεκτικές και πιο ανταγωνιστικές σε παγκόσμιο επίπεδο.

Αλλά ξέρουμε ότι οι μεταρρυθμίσεις χρειάζονται χρόνο και τα αποτελέσματα δεν θα είναι άμεσα, οπότε επικεντρωθήκαμε και στην έναρξη δράσεων με άμεσο αντίκτυπο. Στην αντιμετώπιση της ανεργίας των νέων και στην παροχή βοήθειας προς τις ΜΜΕ για να έχουν πρόσβαση σε πιστώσεις - όπως συνέβη χθες το βράδυ. Η δυνατότητα αυτή μας δίνεται άλλωστε επειδή καταφέραμε να αποκαταστήσουμε τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα. Έχουμε μειώσει κατά το ήμισυ τα δημόσια ελλείμματα (σε σύγκριση με πριν από την κρίση), είμαστε πλέον εξοπλισμένοι για να αντιμετωπίσουμε τους οικονομικούς κραδασμούς και έχουμε δεσμευτεί για ένα μακροπρόθεσμο οδικό χάρτη για την ενίσχυση της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης μας για το μέλλον. Ως προς αυτό το τελευταίο σημείο, κινούμαστε με σταθερό ρυθμό προς την τραπεζική ένωση, που αποτελεί την πρώτη προτεραιότητά μας, ώστε να αποκατασταθεί με τον τρόπο αυτό η κανονική δανειακή ροή προς την οικονομία.

Η χθεσινή συμφωνία μεταξύ των υπουργών Οικονομικών για την εναρμόνιση των κανόνων ανάκαμψης και εξυγίανσης για όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ ήταν ένα ακόμη σημαντικό βήμα προς τα εμπρός. Πρόκειται πράγματι για γέφυρα μετάβασης προς τον Ενιαίο Μηχανισμό Εξυγίανσης των τραπεζών, για τον οποίον έχουν δεσμευθεί σταθερά όλοι οι ηγέτες. Αναμένουμε την πρόταση της Επιτροπής πολύ σύντομα, προκειμένου να έχει εγκριθεί εντός έτους μέχρι τη λήξη της παρούσας κοινοβουλευτικής περιόδου. Την περασμένη εβδομάδα, οι υπουργοί Οικονομικών της ευρωζώνης συμφώνησαν επίσης ως προς τα κύρια χαρακτηριστικά της άμεσης ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών που αντιμετωπίζουν προβλήματα, με κονδύλια από τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας. Και αυτή η εξέλιξη αποτελεί μεταβατική γέφυρα προς την τραπεζική ένωση. Έτσι, οι γέφυρες είναι έτοιμες ή υπό κατασκευή και προετοιμαζόμαστε για να περάσουμε στην επόμενη φάση, αρχής γενομένης από τη μετάβαση προς τον Ενιαίο Εποπτικό Μηχανισμό για όλες τις τράπεζες της ευρωζώνης το 2014.

Ως προς τις άλλες πτυχές του οδικού χάρτη προς την κατεύθυνση μιας πραγματικής Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης, σήμερα το πρωί ενημέρωσα τους συναδέλφους σχετικά με την κατάσταση, μετά από ευρείες διαβουλεύσεις, και συμφωνήσαμε την πορεία προς τα εμπρός. Συζητήσαμε ιδίως για την κοινωνική διάσταση στο πλαίσιο της ΟΝΕ, δίνοντας έμφαση παραδείγματος χάριν στους κοινωνικούς δείκτες και τους δείκτες

απασχόλησης στα υφιστάμενα εργαλεία. Τονίσαμε την ανάγκη ενός εποικοδομητικού κοινωνικού διαλόγου - ένα σημείο το οποίο επίσης εκτιμήθηκε ιδιαίτερα από τους κοινωνικούς εταίρους της Ε.Ε. χθες.

Συζητήσαμε, επίσης, και άλλες ιδέες για την αντιμετώπιση σημείων συμφόρησης στην ανταγωνιστικότητα, την οικονομική ανάπτυξη και την απασχόληση. Μια λύση είναι οι συμβάσεις, τις οποίες θα ενστερνίζονται πλήρως τα κράτη σε εθνικό επίπεδο και θα συνάπτονται μεταξύ κράτους μέλους και των θεσμικών οργάνων της ΕΕ και, ενδεχομένως, θα συνδέονται με μηχανισμούς αλληλεγγύης. Πρόκειται φυσικά για αχαρτογράφητη ακόμη περιοχή, αλλά εντοπίσαμε κάποιες αρχές επί των οποίων υπάρχουν συγκλίνουσες απόψεις.

Βεβαίως, τα θέματα αυτά είναι από τη φύση τους πολύπλοκα και απαιτείται περαιτέρω έρευνα, αλλά και πάλι, μέσω διαβουλεύσεων, μεγαλώνει η σύγκλιση και σημειώνεται σταθερή πρόοδος. Θα επανέλθουμε στο θέμα αυτό και τον Οκτώβριο και το Δεκέμβριο.

Αξίζει βεβαίως να επισημάνουμε ότι η ευρωζώνη εξακολουθεί να διευρύνεται! Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο συνεχάρη τη Λετονία για την προοπτική να καταστεί το 18ο μέλος την 1η Ιανουαρίου. Μιλώντας για νέα μέλη..., θα ήθελα να αναφερθώ στις σημερινές αποφάσεις για τη διεύρυνση της Ένωσης. Βρισκόμαστε σε μια ιστορική καμπή για τα Βαλκάνια και για την Ευρώπη στο σύνολό της. Όχι μόνον υποδεχόμαστε την Κροατία ως νέο κράτος μέλος, αλλά συμφωνήσαμε επίσης να αρχίσουμε ενταξιακές διαπραγματεύσεις με τη Σερβία και κάναμε ένα σημαντικό βήμα στις σχέσεις μας με το Κοσσυφοπέδιο. Οι δύο αυτές αποφάσεις είναι το άμεσο αποτέλεσμα της θαρραλέας συμφωνίας στην οποία κατέληξαν τον περασμένο Απρίλιο το Βελιγράδι και η Πρίστινα. Η πρώτη διακυβερνητική διάσκεψη με τη Σερβία θα διεξαχθεί το αργότερο τον Ιανουάριο του 2014.

Ταυτοχρόνως, εγκρίθηκε η διαπραγματευτική εντολή για Συμφωνία Σταθεροποίησης και Σύνδεσης με το Κοσσυφοπέδιο. Τη Δευτέρα θα ταξιδέψω και στις δύο πρωτεύουσες, την Πρίστινα και το Βελιγράδι, για να υπογραμμίσω τη σημασία του κεφαλαίου που ανοίγουμε τώρα μαζί. Και τα μεσάνυχτα της Κυριακής θα γιορτάσω στο Ζάγκρεμπ με την Κροατία την είσοδό της στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Πολλά μέλη του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου θα μεταβούν στο Ζάγκρεμπ για να μοιραστούν την ιστορική αυτή στιγμή με το λαό της Κροατίας

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΣΤΙΣ 22 ΜΑΪΟΥ 2013

Ενέργεια και φοροδιαφυγή στο επίκεντρο της Συνόδου Κορυφής του Μαΐου⁶

Η διαχείριση των ενεργειακών δικτύων για την προώθηση της ανάπτυξης και της απασχόλησης στην Ευρώπη και οι προσπάθειες καταπολέμησης της φοροδιαφυγής και της φορολογικής απάτης είναι τα δύο κυρίαρχα θέματα στην ατζέντα της Συνόδου Κορυφής των ηγετών της ΕΕ που λαμβάνει χώρα σήμερα (22 Μαΐου) στις Βρυξέλλες.

Στον τομέα της ενέργειας, οι επικεφαλής των κρατών-μελών της Ένωσης θα έχουν έναν στρατηγικού χαρακτήρα διάλογο σχετικά με την ευρωπαϊκή ενεργειακή πολιτική. Στην επιστολή-πρόσκληση προς τους αρχηγούς κρατών και κυβερνήσεων, ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, Herman Van Rompuy, έθεσε τρία ερωτήματα-οδηγούς στη συζήτηση για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και της ανάπτυξης στην Ε.Ε.: την αύξηση της ενεργειακής αποδοτικότητας, την περαιτέρω ανάπτυξη εγχώριων πηγών ενέργειας και την διαμόρφωση μιας πιο προβλέψιμης ενεργειακής πολιτικής ως προϋπόθεση για την προσέλκυση επενδύσεων για σύγχρονες ενεργειακές υποδομές.

⁶ EurActiv.gr 22/05/2013

Στο κομμάτι της φοροδιαφυγής, οι ηγέτες της ΕΕ θα επικεντρωθούν στην αναζήτηση αποτελεσματικών τρόπων και μέσων καταπολέμησης της φοροδιαφυγής και της φορολογικής απάτης. Υπό το φως των πρόσφατων εξελίξεων τόσο σε ευρωπαϊκό, όσο και σε διεθνές επίπεδο, οι Ευρωπαίοι ηγέτες καλούνται να εκμεταλλευτούν το πολιτικό momentum και να σημειώσουν πρόοδο σε μια σειρά σημαντικών ζητημάτων, όπως η αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών, η φορολόγηση των εισοδημάτων από αποταμιεύσεις και η καταπολέμηση της απάτης στην απόδοση του ΦΠΑ. Η φοροδιαφυγή έχει αναδειχθεί άλλωστε σε μείζον πανευρωπαϊκό ζήτημα, ιδιαίτερα κατά την τρέχουσα περίοδο περικοπών και έντονων δημοσιονομικών προσαρμογών. «Κάθε χρόνο σχεδόν ένα τρισεκατομμύριο ευρώ χάνεται για τα κράτη-μέλη της ΕΕ εξαιτίας της φοροδιαφυγής και της φορολογικής απάτης», δήλωσε ο Herman Van Rompuy σε βιντεοσκοπημένο του μήνυμα ενόψει της Συνόδου. Ενδεικτικά, το ποσό αυτό αντιστοιχεί στο ΑΕΠ της Ισπανίας ή τον προϋπολογισμό της Ένωσης για τα επόμενα επτά χρόνια.

Στο πλαίσιο της ίδιας συζήτησης, ερωτηματικό αποτελεί η στάση Αυστρίας και Λουξεμβούργου στο ζήτημα της ανταλλαγής πληροφοριών, ύστερα από την αρνητική τους θέση της περασμένη εβδομάδα στην συνάντηση των υπουργών Οικονομικών της ΕΕ. Εντούτοις, οι δύο χώρες εμφανίζονται διατεθειμένες να αναθεωρήσουν την πολιτική τους ως προς την ανταλλαγή πληροφοριών με τρίτες χώρες, ανοίγοντας έτσι το δρόμο για συμβιβασμό από τη στιγμή που η ΕΕ έχει συνάψει ήδη συμφωνίες για στενότερη συνεργασία με ευρωπαϊκές χώρες της ηπείρου εκτός Ένωσης, οι οποίες θεωρούνται φορολογικοί παράδεισοι, όπως Ελβετία, Λιχτενστάιν, Μονακό, Ανδόρα και Σαν Μαρίνο.

Τέλος, θέματα όπως η πρόοδος ως προς την εμβάθυνση της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης, αλλά και οι τελευταίες εξελίξεις σε ζητήματα εξωτερικής πολιτικής, όπως η κατάσταση στη Συρία, θα τεθούν υπό συζήτηση, δίχως όμως εξαγωγή συμπερασμάτων ή πολιτικών αποφάσεων.

Πολιτική συνοχής: μέγιστη αξιοποίηση των πόρων της ΕΕ για ανάπτυξη και θέσεις εργασίας – Η συμβολή της Επιτροπής⁷, 21/5/2013

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή πρότεινε στις 21 Μαΐου 2013 μέτρα που θα βοηθήσουν τις χώρες που έχουν πληγεί από την κρίση να αξιοποιήσουν τους τόσο αναγκαίους γι' αυτές πόρους της ΕΕ. Τα μέτρα θα βοηθήσουν αυτά τα κράτη μέλη να αντιμετωπίσουν την ανεργία των νέων, να υποστηρίξουν τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις και να επενδύσουν σε καίρια έργα υποδομής. Χωρίς τα προτεινόμενα μέτρα, οι επενδύσεις της πολιτικής συνοχής για την ανάπτυξη θα μπορούσαν να χαθούν, λόγω της έλλειψης χρόνου για τη διάθεση των χρημάτων ή της δυσκολίας εξεύρεσης εθνικής και ιδιωτικής συγχρηματοδότησης στο ισχύον οικονομικό κλίμα. Η πρόταση, που ζητήθηκε από κυβερνήσεις της Ε.Ε. και από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, θα σταλεί τώρα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο των υπουργών της ΕΕ για έγκριση.

Το πρώτο μέτρο προβλέπει την πιο γρήγορη διάθεση περίπου 500 εκατ. ευρώ για επενδύσεις που αποσκοπούν στην ανάπτυξη στην Ελλάδα, την Κύπρο και την Πορτογαλία. Έτσι θα αυξηθεί η συνεισφορά της ΕΕ στις επενδύσεις της πολιτικής συνοχής και θα δοθεί η δυνατότητα μικρότερης εθνικής συμμετοχής. Έτσι θα παραταθεί η συμφωνία συγχρηματοδότησης του Δεκεμβρίου 2011 για ακόμη δύο χρόνια. Θα ελαφρύνει επίσης τους εθνικούς προϋπολογισμούς, χωρίς νέα χρηματοδότηση της ΕΕ. Το δεύτερο μέτρο που

⁷ http://ec.europa.eu/ellada/press-center/news/archives/news_20130521_politiki_synohis_el.htm

προτάθηκε σήμερα θα δώσει στη Ρουμανία και τη Σλοβακία περισσότερο χρόνο για τη διάθεση των πόρων της πολιτικής συνοχής. Αυτό θα επιτρέψει την καλύτερη επιλογή και υλοποίηση έργων στρατηγικής σημασίας – για παράδειγμα, για την ώθηση της ανταγωνιστικότητας των ΜΜΕ και για την απασχόληση των νέων.

Σχολιάζοντας την πρόταση, ο επίτροπος Περιφερειακής Πολιτικής κ. Johannes Hahn δήλωσε: «Στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή είμαστε έτοιμοι να δείξουμε αλληλεγγύη και ευελιξία σε αυτούς που έπληξε η κρίση, έτσι ώστε να επιστρέψουν στο δρόμο της ανάπτυξης. Η πολιτική συνοχής είναι ένα από τα κύρια εργαλεία της Ένωσης για το σκοπό αυτό. Τα στοχευμένα μέτρα που προτείνουμε σήμερα θα βοηθήσουν αυτές τις χώρες να αξιοποιήσουν τις απαραίτητες επενδύσεις: για τη δημιουργία βιώσιμων θέσεων εργασίας με την υποστήριξη μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων και την παροχή σε αυτές πρόσβασης σε χρηματοδότηση, για την υποστήριξη των νέων για να βρουν απασχόληση και για την ενθάρρυνση της καινοτομίας και της έρευνας. Αυτό δεν είναι μόνο προς το συμφέρον των οικείων χωρών αλλά και της Ευρώπης στο σύνολό της. Πρέπει όμως να προσθέσω ότι η πρόταση αυτή, ενώ δίνει μια ανάσα, δεν υποκαθιστά τις μεταρρυθμίσεις και την επιτάχυνση της αξιοποίησης των πόρων.» Ο κ. László Andor, επίτροπος Απασχόλησης, Κοινωνικών Υποθέσεων και Κοινωνικής Ένταξης, πρόσθεσε: «Οι έκτακτες περιστάσεις που μας οδήγησαν στην αύξηση της συμμετοχής της ΕΕ στις δαπάνες της πολιτικής συνοχής στις λεγόμενες χώρες του προγράμματος, δυστυχώς, εξακολουθούν να υφίστανται. Το μέτρο ήταν επιτυχημένο όσον αφορά την ενίσχυση της διάθεσης πόρων της ΕΕ για αναπτυξιακές επενδύσεις και είχαμε κάθε λόγο να το επεκτείνουμε. Όσον αφορά τη Ρουμανία και τη Σλοβακία, ύστερα από τις αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, η παρούσα πρόταση τους παρέχει τη δυνατότητα να επενδύσουν πόρους της ΕΕ όπου είναι περισσότερο αναγκαίο. Οι δύο χώρες πρέπει να το δουν αυτό ως κίνητρο για να ενισχύσουν τις μεταρρυθμιστικές και επενδυτικές προσπάθειές τους.»

ΞΕΝΟΣ ΤΥΠΟΣ

Αγγλικός Τύπος

Η Ευρωπαϊκή Ένωση κατέληξε σε συμφωνία για τους κανόνες που θα καθορίζουν ποιος θα πληρώνει για τις μελλοντικές διασώσεις τραπεζών χωρίς να πληρώνουν οι φορολογούμενοι το τίμημα. Οι 27 υπουργοί οικονομικών της Ε.Ε. συμφωνήσαν μετά από επτά ώρες διαπραγματεύσεων, ένα σημαντικό βήμα για τον καθορισμό της λεγόμενης τραπεζικής ένωσης, με στόχο την αποκατάσταση της χρηματοπιστωτικής και οικονομικής σταθερότητας στην Ε.Ε. Το σύνολο των κανόνων καθορίζουν τη σειρά με την οποία οι επενδυτές και οι πιστωτές θα πρέπει να αναλάβουν τις απώλειες, όταν μια τράπεζα αναδιαρθρωθεί ή κλείσει, με τη χρηματοδότηση της διάσωσης από τους φορολογούμενους να αποτελεί την έσχατη λύση. Σύμφωνα με τα δημοσιεύματα του αγγλικού τόπου, μετά την χρηματοοικονομική κρίση του 2008-09, χώρες όπως η Ιρλανδία, η Βρετανία και η Γερμανία έπρεπε να δίνουν δεκάδες δισεκατομμύρια λίρες και ευρώ σε προβληματικές τράπεζες για να αποφευχθεί η κατάρρευση του οικονομικού συστήματος. Τα προαναφερθέντα μέτρα ελήφθησαν για να αποφευχθεί η επανάληψη αντίστοιχων περιστατικών.

Επισημαίνεται ότι οι διαπραγματεύσεις στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ήταν περίπλοκες διότι ορισμένα κράτη φοβούνταν να δεσμευθούν σε μια υπερβολικά αυστηρή ευρωπαϊκή νομοθεσία. Άλλοι προειδοποίησαν ότι η υπερβολική ευελιξία θα δημιουργήσει νέες

ανισότητες μεταξύ των ασθενέστερων και των ισχυρότερων οικονομιών της Ε.Ε. ενώ η έλλειψη κοινών κανόνων θα πλήξει την ασφάλεια για τους επενδυτές και την εμπιστοσύνη στο χρηματοπιστωτικό σύστημα. Όμως, οι κανόνες θα ισχύουν εξίσου για τα 17 κράτη της Ε.Ε. της ευρωζώνης και τα 10 κράτη, συμπεριλαμβανομένης της Βρετανίας, που έχουν το δικό τους νόμισμα. Επιπροσθέτως οι Γάλλοι διαπραγματευτές υποστήριξαν ότι οι γεωργικές επιδοτήσεις για τα νέα μέλη θα πρέπει να εξαιρεθούν από τους υπολογισμούς για τα £3 δισ. της ετήσιας έκπτωσης - ενδεχομένως μειώνοντάς την κατά 10%. Αλλά ο David Cameron ήταν ανένδοτος υποστηρίζοντας ότι αυτό το ζήτημα είχε ήδη διευθετηθεί υπέρ του Ηνωμένου Βασιλείου από τους ηγέτες της Ε.Ε. τον περασμένο Φεβρουάριο. Σε συνάντηση με τον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Herman Van Rompuy ο David Cameron έλαβε διαβεβαιώσεις ότι η κατάσταση δεν είχε αλλάξει. Ο David Cameron δήλωσε σε συνέντευξη Τύπου: «Μερικές φορές είναι απογοητευτικός ο τρόπος με τον οποίο λειτουργεί η Ε.Ε. Στα Συμπεράσματα της Συνόδου Κορυφής του Φεβρουαρίου γράφτηκε ότι η βρετανική έκπτωση θα συνεχιστεί όπως πριν ... Ο David Cameron δήλωσε ότι οι προσπάθειες για την αποκατάσταση «της συνηθισμένης δημοκρατικής συναίνεσης» στην Ε.Ε. δεν ενισχύονται από τις δαπάνες που γίνονται για λόγους προώθησης από ορισμένους ευρωβουλευτές.

Ο αγγλικός τύπος ασχολήθηκε και με την ένταξη της Κροατίας στην Ε.Ε. την 1^η Ιουλίου 2013. Μετά από μακροχρόνια αναμονή, μεγάλο μέρος του πληθυσμού της Κροατίας εμφανίζεται αβέβαιο για το ισοζύγιο κόστους – κέρδους στο μέλλον. Αναρωτιούνται γιατί εντάσσονται σε μια Ένωση τη στιγμή που καθιερωμένα μέλη, όπως η Βρετανία, συζητούν την επαναδιαπραγμάτευση των όρων συμμετοχής ή την πλήρη εγκατάλειψη της Ένωσης. Από το 2008, το ΑΕΠ στην Κροατία είναι κάτω του 11%, οι ξένες επενδύσεις έχουν μειωθεί κατά 80%, η πιστοληπτική ικανότητα της χώρας βρίσκεται στην κατηγορία junk και η ανεργία μεταξύ των νέων ανέρχεται σε 22 έως 50%. Το γερμανικό περιοδικό Bild υποστηρίζει ότι οι φορολογούμενοι της βόρειας Ευρώπης «θα πληρώσουν πάλι το λογαριασμό». Ο Πρόεδρος της Κροατίας Ivo Josipović επιμένει ότι η χώρα του δεν θα χρειαστεί βοήθεια έκτακτης ανάγκης και ότι θα κάνει το χρέος της να προχωρήσει σε περισσότερες μεταρρυθμίσεις. Υποστηρίζει ότι είναι καλό να έχουμε περισσότερη Ευρώπη σε ορισμένα πράγματα, όπως μια κοινή αγορά και μια κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας, αλλά πρέπει να υπάρξει μεγαλύτερη ευελιξία και σε άλλα πιο περιφερειακά ζητήματα.

Τέλος, σύμφωνα με δημοσιεύματα του αγγλικού τύπου, το κόμμα των Βρετανών Συντηρητικών, μέρος του κυβερνητικού συνασπισμού αρχίζει να διαμορφώνει τα αιτήματά του για την επαναδιαπραγμάτευση των όρων της συμμετοχής της Βρετανίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ένα από τα κύρια ζητήματα είναι να δοθεί μεγαλύτερος λόγος στα εθνικά κοινοβούλια όσον αφορά τη λειτουργία της Ε.Ε., κυρίως ως αντιστάθμισμα για την, όπως υποστηρίζεται, έλλειψη νομιμοποίησης του νέου ρόλου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Ο William Hague θεωρεί καλή ιδέα να σκληρύνει η διαδικασία ελέγχου της νομοθετικής διαδικασίας από τα εθνικά κοινοβούλια που προβλέπεται στη Συνθήκη της Λισαβόνας - με άλλα λόγια, να επιτραπεί στα εθνικά κοινοβούλια να ασκούν βέτο στην ευρωπαϊκή νομοθετική διαδικασία.

- Duff A., “Why the Tories EU renegotiation strategy won't work”, The Guardian, 27/6/013.
- “EU forges bank bailout deal to protect taxpayers”, The Guardian, 27/6/2013
- Interview: Croatia President Ivo Josipovic insists 'we don't expect just to be handed cash' as country joins EU, Independent, 30/6/2013
- Tapsfield J., “David Cameron hits out at 'frustrating EU'”, 28/7/2013

Γαλλικός τύπος

Οι αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεων των 27 ενέκριναν τον προϋπολογισμό της Ε.Ε. για την περίοδο 2014-2020, βάσει του συμβιβασμού που επετεύχθη με τους ευρωβουλευτές στις 27 Ιουνίου. Το σχέδιο θα πρέπει να εγκριθεί, πιθανώς το Σεπτέμβριο. Οι ευρωβουλευτές έκαναν κάποιες παραχωρήσεις, μεταξύ άλλων, να μεταφέρουν από το ένα έτος στο άλλο και από το ένα κεφάλαιο στο άλλο τα ποσά που δεν έχουν δαπανηθεί. Αυτή η ευελιξία θα κοστίζει δεκάδες δις. ευρώ περισσότερα από το 2014 έως και το 2020, χωρίς να υπερβαίνει το όριο των €960 δις. που εγκρίθηκε το Φεβρουάριο.

Σύμφωνα με δημοσιεύματα του γαλλικού τύπου, περισσότερο από ένα χρόνο μετά την εκλογή του, ο François Hollande παραμένει ένα μυστήριο για τους Ευρωπαίους εταίρους του. Πρόσφατη αψιμαχία του με τον José Manuel Barroso συνέβαλε στην πρόκληση σύγχυσης για τις προθέσεις του πρωθυπουργού, καθώς και για τη συνοχή της κυβέρνησής του σχετικά με τα ευρωπαϊκά θέματα. Στο πρόσφατο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ο François Hollande προσπάθησε να κατευνάσει την κατάσταση υπογραμμίζοντας ότι πρέπει να χαιρετίσει το έργο της Ε. Επιτροπής. Οι Γάλλοι και οι Γερμανοί στην πραγματικότητα εργάζονται για την οικοδόμηση αυτής της πολιτικής ένωσης από το Δεκέμβριο, μαζί με τους Πολωνούς, οι οποίοι, για ιστορικούς λόγους, θέλουν να διαδραματίσουν σημαντικό ρόλο στο μέλλον της Ευρώπης. Σύμφωνα με ανώτερους Γάλλους αξιωματούχους, το σύστημα που οικοδομείται θα είναι αναγκαστικά περίπλοκο διότι πρέπει να βρεθεί ένας τρόπος συζήτησης σε ευρωπαϊκό επίπεδο για τις αρμοδιότητες που παραμένουν εθνικές χωρίς να έχουν τα εθνικά κοινοβούλια την αίσθηση ότι παραγκωνίστηκαν. Για παράδειγμα, το θέμα των συντάξεων δεν μπορεί να παραληφθεί καθώς επηρεάζει το σύνολο της ευρωζώνης. Αλλά την ίδια στιγμή τα κοινοβούλια και οι κοινωνικοί εταίροι πρέπει να διατηρήσουν τον έλεγχο των αποφάσεων, ιδίως με την παρούσα οικονομική κατάσταση. Ο François Hollande αναγνωρίζει ότι θα υπάρξει μια αναθεώρηση των συνθηκών μόνο αφού επιλεγεί ένα ευρωπαϊκό οικοδόμημα το οποίο δεν μπορεί να είναι απλώς μια Ένωση των 28 με πρόσθετους πόρους: η ευρωζώνη με συμπληρωματικά μέσα και με διαφορετικούς τρόπους λήψης αποφάσεων, είναι το μέλλον της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Σύμφωνα με κυβερνητικές πηγές τον Οκτώβριο, θα συζητηθεί ο συντονισμός της πολιτικής και το Δεκεμβρίου θα συζητηθούν τα μέσα, σύμφωνα με δηλώσεις Γάλλου κυβερνητικού αξιωματούχου. Πρέπει να έχουμε μια συμφωνία για την αρχιτεκτονική της ευρωζώνης πριν από τις ευρωπαϊκές εκλογές του Μαΐου του 2014».

Σύμφωνα με δημοσιεύματα του γαλλικού τύπου στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο η Ε.Ε. ενέκρινε ένα μηχανισμό για την επανέναρξη της δανειοδότησης προς τις χώρες που πλήττονται περισσότερο από την κρίση, για την τόνωση της δραστηριότητας. Η ιδέα είναι αυτό να περνά μέσα από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων και να παίζει το ρόλο του εγγυητή του προϋπολογισμού για την κινητοποίηση μεταξύ €55 και €100 δις. σε δάνεια. Αυτά τα μέτρα δεν αντιμετωπίζουν τα διαρθρωτικά προβλήματα στην ευρωζώνη που απέχει ακόμη πολύ από τη σταθερότητα. Για να επανέλθει οριστικά η εμπιστοσύνη των αγορών, θα πρέπει να καταστεί αδύνατη η επανάληψη των λαθών που προκάλεσαν την κρίση. Η τραπεζική ένωση, η οποία βρίσκεται στο στάδιο της ολοκλήρωσης, αποτελεί μια απάντηση. Μετά τις γερμανικές εκλογές η Ε.Ε. θα προχωρήσει περαιτέρω και θα επιταχύνει την πολιτική εμβάθυνσης της Ευρώπης. «Οι χώρες της ευρωζώνης πρέπει να κινηθούν γρηγορότερα και περισσότερο» υποστήριξε ο François Hollande: πρέπει να «προχωρήσουν σε εμβάθυνση, να ενσωματωθούν περαιτέρω, να οργανωθούν δημοκρατικά».

- D“Appels à une fédération franco-allemande”, Le Figaro, 21/5/2013.
- “Secret bancaire: l’Europe bloquée”, Libération, 22/5/2013

- “Accord de libre-échange Etats-Unis-Europe, le pouvoir exorbitant des multinationales”, Libération, 22/5/ 2013.
- “Le G8 pousse l’UE vers l’union bancaire”, Le Figaro 17/06/2013
- “Compromis sur le budget de l’Union pour 2014-2020”, Le Monde, 28/6/2013
- “Les petits jeux politiques de François Hollande en Europe” Le Monde, 28/6/2013
- J. Quatremer, “Union européenne: Merkel impose un break à Hollande”, Libération, 28/6/2013
- J. Quatremer, “Union européenne: Merkel impose un break à Hollande”, Libération, 28/6/2013

ΤΟ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟ ΤΟΥ 2013 ΟΛΟΚΛΗΡΩΝΕΤΑΙ ΤΟ ΔΙΚΤΥΟ “LISBOAN”

Από τον Οκτώβριο 2010 το Εργαστήριο Ευρωπαϊκής Ενοποίησης και Πολιτικής (ΕΕΕΠ) συμμετέχει στο πανευρωπαϊκό πανεπιστημιακό δίκτυο “LISBOAN” (Linking Interdisciplinary Integration Studies by Broadening the European Network), το οποίο χρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή (EACEA, EU Lifelong Learning Programme), με συντονιστή τον Wolfgang Wessels, Καθηγητή του Πανεπιστημίου της Κολωνίας και κάτοχο της έδρας Jean Monnet του ίδιου Πανεπιστημίου. Το ευρωπαϊκό αυτό πρόγραμμα έχει τριετή διάρκεια και ολοκληρώνεται το Σεπτέμβριο του 2013.

Στόχος του Προγράμματος ήταν η κατανόηση και ανάλυση του νέου θεσμικού πλαισίου καθώς και η αναβάθμιση και επικαιροποίηση της διδασκαλίας στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά στην ευρωπαϊκή ολοκλήρωση και τη Συνθήκη της Λισαβόνας. Σε αυτό το πλαίσιο, το πανευρωπαϊκό πανεπιστημιακό δίκτυο “LISBOAN”, με συντονιστή το Πανεπιστήμιο της Κολωνίας, δημοσιεύει ετήσιες εκθέσεις (“**Lisbon Watch**”), οι οποίες αποτελούν το κυριότερο παραδοτέο του Προγράμματος. Οι ετήσιες αυτές εκθέσεις περιλαμβάνουν συνεισφορές από τα σημαντικότερα πανεπιστήμια της Ευρώπης και παρέχουν μια πανευρωπαϊκή προοπτική για τη Συνθήκη της Λισαβόνας. Μεταξύ άλλων γίνεται επισκόπηση και ανάλυση των διδακτικών εργαλείων και μέσων που χρησιμοποιούνται για την εξοικείωση των φοιτητών με τη Συνθήκη της Λισαβόνας και τις επιπτώσεις της καθώς και αναφορά στα ιδιαίτερα σημεία στα οποία επικεντρώνεται η σχετική συζήτηση σε κάθε χώρα ξεχωριστά.

Στο πλαίσιο του Προγράμματος πραγματοποιήθηκαν τρεις ετήσιες διασκέψεις στις οποίες συμμετείχαν εκπρόσωποι από τους 58 εταίρους του Προγράμματος. Σε δύο εξ αυτών η Επίκουρη Καθηγήτρια Σουζάννα Βέρνυ εκπροσώπησε το ΕΕΕΠ. Η τρίτη ετήσια διάσκεψη του προγράμματος LISBOAN πραγματοποιήθηκε στο Fondation Universitaire στις Βρυξέλλες, 6 - 7 Ιουνίου 2013 με τίτλο “Applying the Lisbon Treaty in difficult times: Towards an interim balance of past achievements, future challenges and possible explanations”. Η διάσκεψη ήταν η τελευταία από τις τρεις ετήσιες διασκέψεις που πραγματοποιήθηκαν οι οποίες έφεραν σε επαφή τους εταίρους του δικτύου LISBOAN στις Βρυξέλλες. Οι εκθέσεις σχετικά με τις επιμέρους ομάδες εργασίας καθώς και τις συζητήσεις της ολομέλειας είναι διαθέσιμα στην ιστοσελίδα <http://www.lisboan.net/>

Επιπροσθέτως, στόχος του δικτύου “LISBOAN” είναι και η συμβολή στην καλύτερη δυνατή κατάρτιση των νέων ερευνητών και η διευκόλυνση της έρευνάς τους σε θέματα ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Σε αυτό το πλαίσιο διοργανώθηκαν τρία ετήσια PhD Workshops (“*Europe in the World 2011*”, Πανεπιστήμιο της Κρήτης, 12-25/9/2011, “*Europe in the*

World 2012”, University Institute of Lisbon, 18-30/6/2012 και University of Maastricht, “Beyond the Crisis – The Institutional Politics of the European Union”, 8-12/4/2013). Στα PhD Workshops, το ΕΕΕΠ εκπροσωπήθηκε με μεγάλη επιτυχία από τρεις υποψήφιους διδάκτορες του τομέα Διεθνών και Ευρωπαϊκών Σπουδών του Τμήματός μας.

ΤΑ ΜΕΛΗ ΔΕΠ ΣΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΥΠΟ

Θάνος Βερέμης, “ Αλλαγή τοπίου”, Η Καθημερινή 30 Ιουνίου 2013

Ο ομότιμος καθηγητής Θάνος Βερέμης σε άρθρο του με το παραπάνω τίτλο αναφέρει: “..... Ο Κάρολος Μαρξ, τον οποίο συνήθως επικαλείται η Αριστερά, μας έλεγε ότι η θέση μας στην κοινωνική κλίμακα προδικάζει τη συνείδηση και τις πράξεις μας. Η προσκόλληση συνεπώς των εθνοπατέρων και μητέρων μας στη διατήρηση του μεγάλου κράτους-τροφού δεν πρέπει να μας εντυπωσιάζει, ούτε ο συντηρητικός χαρακτήρας της Αριστεράς, παρά τις δηλώσεις της περί επαναστατικών αλλαγών. Ετσι ανακαλύπτουμε ότι το σύνολο των ανέργων προέρχεται από τον ανάδελφο ιδιωτικό τομέα, ενώ το Δημόσιο προστατεύουν όλοι περίπου οι ευαίσθητοι βουλευτές. Η ευαισθησία αυτή άλλωστε προκάλεσε και την παραίτηση του κ. Κουβέλη από το κυβερνητικό σχήμα φέτος και τη δαπανηρή αργοπορία προσέλευσης στο ίδιο σχήμα πέρυσι. Πρέπει εδώ να προσθέσουμε ότι ο Μαρξ ασχολήθηκε κυρίως με τη μεσαιωνική διαστρωμάτωση της κοινωνίας και τις τάξεις της ώριμης βιομηχανικής επανάστασης. Προφανώς, δεν γνώριζε την περίπτωση της οθωμανικής κατακερματισμένης κοινωνίας, με τις κάθετες και όχι οριζόντιες τομές της. Η σχέση της χώρας μας με την οθωμανική της ιστορία και οι συχνές παλινδρομήσεις της προς το παρελθόν αυτό, βρίσκει δεξιούς και αριστερούς απροετοίμαστους να κατανοήσουν τις κοινωνικές μας κρίσεις. Ετσι, η Νέα Δημοκρατία προσβλέπει στην Ευρωπαϊκή Ένωση για φωτισμό, η Χρυσή Αυγή στον αλήστου μνήμης εθνικοσοσιαλισμό, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες αριστεύουν στην ανοησία και ο ΣΥΡΙΖΑ στη σύγχυση την οποία μεταδίδει δεξιά και αριστερά. Κάποια στοιχεία από το ΠΑΣΟΚ μόνο φαίνεται να αναζητούν το χαμένο Κέντρο, ή μάλλον την Κεντροαριστερά.

Από ποια κατεύθυνση θα έρθουν οι αλλαγές; Ασφαλώς όχι από την Αριστερά και τη Δεξιά με την κοινοβουλευτική τους εκδοχή. Το πιθανότερο είναι ότι θα προέλθουν από τους χαμένους του παιχνιδιού, τον ιδιωτικό τομέα της οικονομίας που καταβάλλει και το μεγάλο τίμημα της σημερινής κρίσης. Ίσως μετά τη συνεργασία Νέας Δημοκρατίας - ΠΑΣΟΚ να προκύψει ως συνισταμένη των δύο τάσεων ένα ανανεωμένο κέντρο. Το κέντρο αυτό της Κεντροδεξιάς και Κεντροαριστεράς, το οποίο θα απηχεί και τα συμφέροντα του ιδιωτικού τομέα, είναι πιθανό να αναδειχθεί μέσα από μελλοντικούς ανασχηματισμούς και την προσέλευση στην πολιτική ατόμων όπως, οι Τάσος Γιαννίτσας, Αντιγόνη Λυμπεράκη, Λουκάς Τσουκαλής, Βάσω Κιντή, Βασίλης Παπάζογλου, Γκίκας Χαρδούβελης, Γιώργος Παγουλάτος και πολλοί ακόμα πραγματικά προοδευτικοί Νεοέλληνες. Αντ’ αυτών ο ανασχηματισμός ανέδειξε πάλι (με εξαίρεση τον κ. Μητσοτάκη) τους Γουλιμήδες.

Η περιπέτεια της ΕΡΤ και η φαρισαϊκή συμπεριφορά όλων σχεδόν των κομμάτων έναντι του κλεισίματος, αποδίδει την παθογένεια του συστήματός μας. Όλοι συμφωνούν για την ανάγκη μεταρρύθμισης και την επιβολή αξιοκρατικών κριτηρίων στις προσλήψεις του προσωπικού, αλλά ουδείς θέλει να αναλάβει το κόστος της απαραίτητης εφαρμογής των όρων αυτών. Με 841.000 που έχασαν τη δουλειά τους στον ιδιωτικό τομέα όλοι χύνουν κροκοδείλια δάκρυα για τους 2.656 απολυμένους της ΕΡΤ. Τα δύο μέτρα και δύο σταθμά με τα οποία κρίνονται τα θύματα της κρίσης μας θυμίζουν ακριβώς τι λογής κατακερματισμένη κοινωνία έχουμε. Από τη μία, όσοι έχουν την προστασία των συνδικαλιστών και των προκρίτων και από την άλλη οι ανάδελφοι του συστήματος. Με ποιον συσκέφθηκαν αμέσως μετά το κλείσιμο της ΕΡΤ οι κ. Βενιζέλος και Κουβέλης αν όχι με τον καπετάνιο της ΠΟΣΠΕΡΤ, κ. Καλφαγιάννη; Προφανώς ο κ. Βενιζέλος ξέχασε στιγμιαία ότι ως υπουργός Οικονομικών το 2011 πέρασε νόμο που επέτρεπε το κλείσιμο οργανισμών, όπως η ΕΡΤ...”

Π.Κ Ιωακειμίδης, “Γιατί έπεσαν έξω οι προβλέψεις” Τα Νέα 21 Ιουνίου 2013

Ο καθηγητής Παναγιώτης Ιωακειμίδης σε άρθρο του με τον παραπάνω τίτλο μεταξύ άλλων αναφέρει: “ Ενώ στην Ελλάδα το «θέμα ΕΡΤ» κυριαρχεί, στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ) καταγράφεται σημαντική πρόοδος τις τελευταίες εβδομάδες στη διαδικασία εμβάθυνσης της ενοποίησης - προώθηση τραπεζικής ένωσης κ.λπ. Διαψεύδονται έτσι οι σταθερά επαναλαμβανόμενες προβλέψεις για επικείμενη αποσύνθεση της ευρωζώνης. Όπως μιας μεγάλης ομάδας οικονομολόγων, ανάμεσά τους και ορισμένα ηχηρά ονόματα - Κρούγκμαν, Μπόιτερ, Ρουμπινί κ.ά. -, και ορισμένα του ελληνικού χώρου που προέβλεπαν σταθερά όχι απλώς την έξοδο της Ελλάδας αλλά την πλήρη διάλυση της ευρωζώνης. Και προέβλεπαν ότι αυτό θα συμβεί μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα. Εάν είχαν επαληθευθεί όλες αυτές οι «προβλέψεις» τώρα ούτε ευρώ θα είχαμε ούτε ενδεχομένως και την ίδια την ΕΕ. Αλλά, ευτυχώς, οι «προβλέψεις» απέτυχαν τόσο για την Ελλάδα όσο και γενικότερα για το ευρώ - αν και ορισμένοι εκ των αποτυχόντων οικονομολόγων εξακολουθούν να προβλέπουν την επερχόμενη διάλυση. Γιατί όμως τόσο καταξιωμένα ονόματα έχουν αποτύχει τόσο παταγωδώς στις προβλέψεις τους; Γιατί δηλαδή, το ευρώ δεν διαλύθηκε και δεν θα διαλυθεί - παρά μόνο εάν συμβεί κάποιο ιδιαίτερα χοντρό λάθος;

Νομίζω ότι η απάντηση στο ερώτημα είναι απλή, αν και δύσκολο να κατανοηθεί από οικονομολόγους, ιδιαίτερα του αγγλοσαξονικού χώρου: το ευρώ είναι πρωτίστως ένα «πολιτικό σχέδιο» και δευτερευόντως ένα «οικονομικό εγχείρημα», αν και με υψηλή οικονομική βαρύτητα, συνέπειες και δυναμική. Η αδυναμία κατανόησης από πλευράς οικονομολόγων της πολιτικής διάστασης και πολιτικής τελεολογίας που ενσωματώνει το ευρώ οδηγεί στις εκτιμήσεις για - επικείμενη - αποτυχία και διάλυση, εκτιμήσεις που στηρίζονται αποκλειστικά και μόνο σε οικονομικά κριτήρια και προϋποθέσεις. Και εάν πράγματι ίσχυαν αποκλειστικά τα οικονομικά αυτά κριτήρια το ευρώ θα είχε όντως διαλυθεί ή, εν πάση περιπτώσει, συρρικνωθεί σε αισθητά λιγότερες από τις 17 χώρες-μέλη που περιλαμβάνει σήμερα. Από μια στεγνή οικονομική άποψη, δύσκολα θα μπορούσε να υποστηριχθεί κάποιος ότι (και) οι 17 χώρες-μέλη πληρούν τις ουσιαστικές προϋποθέσεις - όχι απλώς τα ονομαστικά «κριτήρια του Μάαστριχτ» - για να διαμοιραστούν ένα κοινό νόμισμα και την ενιαία νομισματική πολιτική που συνεπάγεται. Δεν τις πληρούν καθώς δεν συνιστούν αυτό που αποκαλείται στην τεχνική γλώσσα «άριστη νομισματική περιοχή». Παρά ταύτα, το ευρώ δεν διαλύεται - και δεν θα διαλυθεί - γιατί επικρατούν οι πολιτικοί λόγοι και τα κριτήρια που τελικώς το στηρίζουν. Γιατί, ως «πολιτικό σχέδιο», εάν το ευρώ διαλυόταν θα συμπαρέσυρε πιθανότατα συνολικά σε αποσύνθεση την Ευρωπαϊκή Ένωση».

Αλλά οι χώρες-μέλη που επένδυσαν ιστορικά στο εγχείρημα της ευρωπαϊκής ενοποίησης - Γερμανία, Γαλλία, Ιταλία, Μπενελούξ κ.ά. - ακολουθούν και προωθούν βασικά την πολιτική λογική, στηρίζοντας το ευρώ ως το μέσο για τη βαθύτερη ενοποίηση, ανεξάρτητα από το γεγονός ότι η λογική αυτή εκφράζεται αρκετές φορές με αντιφατικές, «άγαρμες ή και ορισμένες φορές ζημιογόνους αποφάσεις.

Θα μπορούσε βεβαίως να θέσει κάποιος το ερώτημα: προωθεί όντως το ευρώ τη βαθύτερη ευρωπαϊκή ενοποίηση ή μήπως οδηγεί προς την αντίθετη κατεύθυνση; Εδώ είναι εμφανές ότι καταγράφονται κάποιες αντιφατικές τάσεις. Πρώτον, σε επίπεδο θεσμικό, έχουμε όντως βαθύτερη ενοποίηση. Τα τελευταία τρία χρόνια έχουν ληφθεί αποφάσεις για την εμβάθυνση της ενοποίησης - θέσπιση Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθεροποίησης, δέσμη κανονισμών για τη δημοσιονομική πολιτική, νέος ρόλος για την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα - ΕΚΤ κ.λπ. - που θεωρούνταν στο παρελθόν εντελώς αδιανόητες. Ταυτόχρονα όμως έχουμε την ισχυροποίηση του ρόλου των εθνικών πρωτευουσών στη διαδικασία λήψης αποφάσεων και διαμόρφωσης πολιτικής - εις βάρος των θεσμών της ΕΕ - αλλά επίσης και την προφανή διεύρυνση του χάσματος ανάμεσα σε Βορρά και Νότο της Ευρώπης σε ό,τι αφορά τα επίπεδα ανάπτυξης αλλά και στο επίπεδο των κοινωνιών - αντιλήψεις, αλληλεγγύη κ.λπ....”

Θεόδωρος Κουλουμπής, “ Τουρκικό Καλοκαίρι”, Η Καθημερινή 16 Ιουνίου 2013

Ο ομότιμος καθηγητής Θεόδωρος Κουλουμπής σε άρθρο του με τον παραπάνω τίτλο μεταξύ άλλων υπογραμμίζει: “ Οι εμφύλιες συγκρούσεις των τελευταίων ετών στις χώρες της βόρειας Αφρικής, και πιο πρόσφατα στη Συρία, έχουν βαφτιστεί με το υποκοριστικό

«αραβική άνοιξη». Η τρέχουσα και απρόβλεπτη αναστάτωση στην Κωνσταντινούπολη (και σε άλλες μεγάλες πόλεις της γειτονικής Τουρκίας) αναφέρεται ήδη ως το «τουρκικό καλοκαίρι». Προς Θεού, δεν πρέπει περί τον Οκτώβριο του 2013 να διαβάζουμε στον διεθνή Τύπο για το «ελληνικό ή το πορτογαλικό φθινόπωρο», αναμένοντας συγχρόνως παρόμοιες αποσταθεροποιητικές εξελίξεις στην Ισπανία, την Ιταλία και την Κύπρο. Διότι, αν δεχθούμε μια θεωρία τύπου πολιτικού ντόμινο ή κοινωνικής επιδημίας, θα πρέπει τότε μοιρολατρικά να αναμένουμε έναν γενικευμένο «πανευρωπαϊκό χειμώνα»!

Σε μια εποχή που οι προβλέψεις μπορούν να επηρεάσουν την έκβαση των γεγονότων, θα ήταν συνετό να μιλήσουμε για τις εξελίξεις στην Τουρκία παραθέτοντας δύο εναλλακτικά σενάρια. Θα τα αποκαλέσουμε το «καλό» και το «κακό», όσον αφορά το μέλλον της Τουρκίας και τις παρεπόμενες συνέπειες στη Μεσόγειο, την Ευρώπη και τη Μέση Ανατολή. Το καλό σενάριο προϋποθέτει μεταξύ άλλων και τα εξής: ο Ταγίπ Ερντογάν επιστρέφει στον πραγματισμό και εγκαταλείπει φαραωνικές φαντασιώσεις περί «νεο-οθωμανισμού» και «καθοριστικού» ρόλου της Τουρκίας στο παγκόσμιο γίγνεσθαι. Αντιλαμβάνεται ότι οι διαδηλώσεις στην πλατεία Ταξίμ δεν είναι αποτέλεσμα διεθνούς συνωμοσίας, αλλά εκφράζουν ευρύτερα στρώματα της τουρκικής μεσαίας τάξης που δυσανασχετούν απέναντι σε μια «κρυφή ατζέντα» ισλαμοποίησης της τουρκικής κοινωνίας. Συμφιλιώνεται με τη συνύπαρξη του «ήπιου Ισλάμ» και των κοινωνικών ελευθεριών που ένα σύστημα αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας επιτρέπει. Ανοίγει έναν εσωτερικό διάλογο με μετριοπαθή στοιχεία του Κόμματος Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης (π.χ. Αμπντουλάχ Γκιουλ και Μπουλέντ Αρίντζ) διαψεύδοντας τις υποψίες περί σουλτανικής συμπεριφοράς. Στην εξωτερική πολιτική, παραμένει στο ΝΑΤΟ και διατηρεί ανοιχτή τη διαδικασία των ενταξιακών διαπραγματεύσεων της Τουρκίας με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Προσπαθεί, ταυτοχρόνως, να μειώσει την απόσταση που τον χωρίζει από την ηγεσία του Ισραήλ (και κατ' επέκταση τις ΗΠΑ) και ανοίγει τον μακρύ δρόμο για την ειρηνική συνύπαρξη με τα δεκαεπτά εκατομμύρια των Κούρδων κατοίκων της Τουρκίας. Τέλος, στις σχέσεις του με την Ελλάδα και την Κύπρο, διατηρεί ζωντανό τον διάλογο για έναν ιστορικό συμβιβασμό της χώρας του με δύο υπολογισίμες συνιστώσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συμπερασματικά, το καλό σενάριο συνεπάγεται έναν δημοφιλή, αλλά χαμηλότερων τόνων, ηγέτη, ο οποίος προετοιμάζει το έδαφος για τις δημοτικές εκλογές του Μαρτίου 2014, τις προεδρικές του Αυγούστου της ίδιας χρονιάς και τις κοινοβουλευτικές του Ιουνίου 2015.

Το κακό σενάριο για την Τουρκία θα μπορούσε να καταστεί πραγματικά εφιαλτικό: ο Ερντογάν ανεβάζει τους τόνους της αντιπαράθεσης με τους διαδηλωτές, περιφρονώντας τους ως «πλιατσικολόγους και βάνδαλους» και ως ενεργούμενα σκοτεινών συμφερόντων του εξωτερικού. Η πόλωση κλιμακώνεται σε μανιχαϊκού επιπέδου συγκρούσεις ανάμεσα σε μια κοσμική (δυτική) Τουρκία και μια ισλαμική (ανατολική) αντίστοιχα. Το δίλημμα απειλεί να φτάσει στα όρια εμφύλιας διαμάχης, με κεμαλιστές νοσταλγούς της στρατοκρατίας από τη μια πλευρά και φανατικούς οπαδούς της θεοκρατίας από την άλλη. Στην εξωτερική πολιτική, οι σχέσεις με το Ισραήλ, τις ΗΠΑ και την Ευρώπη επιδεινώνονται επικίνδυνα και τα σενάρια εξωτερικής επιβουλής για την τριχοτόμηση της χώρας δίνουν και παίρνουν. Πιο συγκεκριμένα, ο Ερντογάν -σε μια προσπάθεια να μετακινήσει την προσοχή των εξεγερμένων συμπατριωτών του- μπορεί να καταφύγει σε επικίνδυνες στρατιωτικές κρίσεις (τύπου 1976 και 1987) στο Αιγαίο, στο Καστελλόριζο και νοτίως της Κύπρου, με αφορμή την αμφισβήτηση της αξιοποίησης υδρογονανθράκων στις θαλάσσιες ζώνες (υφαλοκρηπίδα και ΑΟΖ) των παράκτιων κρατών.

Αν δεχθούμε ως πιθανά τα παραπάνω σενάρια, μένουμε με το εξής απλό ερώτημα: Ποιο από τα δύο συμφέρει την Ελλάδα; Η ενστικτώδης αντίδραση -με κριτήριο παραδοσιακούς υπολογισμούς συσχετισμού δυνάμεων- είναι ότι το κακό (για την Τουρκία) σενάριο μάς συμφέρει περισσότερο διότι αποδυναμώνει μια ογκώδη χώρα που παραδοσιακά (οπωσδήποτε μετά το 1955 και το Κυπριακό) προσπαθεί να αναθεωρήσει το υπάρχον εδαφικό καθεστώς στο Αιγαίο και την Κύπρο. Είναι η ενσάρκωση της λογικής που οι θεωρητικοί των παιγνίων αποκαλούν «σχέση μηδενικού αθροίσματος». Με απλά λόγια, η σχέση αυτή προϋποθέτει ότι η ζημιά της μιας πλευράς ισοδυναμεί με το όφελος της άλλης πλευράς. Ετσι οι εθνικιστές και των δύο χωρών αποδέχονται την αρχή ότι η σύγκρουση βλέψεων και συμφερόντων ανάμεσα στην Ελλάδα και την Τουρκία θα συνεχίζεται στο διηνεκές....»

Ναπολέον Μαραβέγιας «Τα όρια της επιτυχίας», Ελευθεροτυπία 1 Ιουνίου 2013

Ο καθηγητής Ναπολέον Μαραβέγιας σε άρθρο του με τον παραπάνω τίτλο μεταξύ άλλων αναφέρει: " Η απόφαση για αιφνίδια αναστολή της λειτουργίας της δημόσιας ραδιοτηλεόρασης ήταν η αφορμή για την αλλαγή του κυβερνητικού σχήματος από τρικομματικό σε δικομματικό, μετά την αποχώρηση του τρίτου κόμματος. Είναι προφανές, βέβαια, ότι η αλλαγή της κυβέρνησης δεν άλλαξε τη σκληρή πραγματικότητα της ύφεσης και της ανεργίας στην οποία έχει περιέλθει η χώρα μας. Το ερώτημα που τίθεται τώρα από τους Έλληνες πολίτες είναι κατά πόσον η αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης με το νέο κυβερνητικό σχήμα θα είναι αποτελεσματικότερη ή, αντίθετα, θα χρειαστούν και πάλι νέες επώδυνες θυσίες, προκειμένου να εκπληρωθούν οι δεσμεύσεις έναντι των εταίρων και δανειστών μας. Μία όσο το δυνατόν αντικειμενικότερη εκτίμηση των νέων δεδομένων μπορεί να οδηγήσει στην υπόθεση ότι η στενότερη πολιτική συνάφεια των δύο κομμάτων που παρέμειναν στη συγκυβέρνηση μπορεί να συμβάλει στην αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση των σημερινών προβλημάτων και στη γρηγορότερη εκπλήρωση των δεσμεύσεων που έχει αναλάβει η χώρα, προκειμένου να συνεχιστεί η δανειοδότησή της. Με άλλα λόγια, η νέα κυβέρνηση θα μπορούσε τώρα να πραγματοποιήσει γρηγορότερα ορισμένες επώδυνες μεταρρυθμίσεις, για τις οποίες το τρίτο κόμμα που αποχώρησε εξέφραζε ορισμένους προβληματισμούς και εξεδήλωνε δισταγμούς λόγω της ιδεολογικής και πολιτικής του φυσιογνωμίας.

Όμως η πιθανότητα αυτή, δηλαδή η αποτελεσματικότερη και γρηγορότερη αντιμετώπιση των εκκρεμούντων προβλημάτων με μεγαλύτερη αποφασιστικότητα από την πλευρά των δύο συγκυβερνώντων κομμάτων, παρά τις παλαιότερες μεταξύ τους πολιτικές αντιθέσεις, μπορεί να προκαλέσει ευρύτερες κοινωνικές αντιστάσεις. Ένα μέρος της πολιτικής νομιμοποίησης (ουσιαστικής και όχι τυπικής), η οποία είναι αναγκαία για την πραγματοποίηση των κοινωνικά επώδυνων μεταρρυθμίσεων που απαιτούνται σήμερα -όχι μόνο ως προϋπόθεση για τη συνέχιση της δανειοδότησης-, φαίνεται να χάνεται μετά την αποχώρηση από το κυβερνητικό σχήμα του μικρότερου αλλά συμβολικά πολύ σημαντικού κυβερνητικού εταίρου. Ετσι, ενδεχομένως η αποτελεσματικότητα και εικαζόμενη αποφασιστικότητα του δικομματικού κυβερνητικού σχήματος μπορεί να περιοριστεί σημαντικά μπροστά στη δυσκολία επίτευξης ενός ελάχιστου βαθμού συναίνεσης από την ελληνική κοινωνία, υπέρ της οποίας αναλαμβάνονται οι μεταρρυθμίσεις.

Γιατί είναι μάλλον προφανές ότι όσο περισσότερο αντιπροσωπευτικό της κοινωνίας είναι ένα κυβερνητικό σχήμα τόσο μεγαλύτερα είναι τα περιθώρια κοινωνικής αποδοχής των μεταρρυθμίσεων. Συνεπώς, στη σημερινή κατάσταση που βρίσκεται η χώρα θα έπρεπε με κάθε τρόπο να επιδιώκεται η διεύρυνση του κυβερνητικού σχήματος και με κόμματα που κατά τεκμήριο εκφράζουν μεσαία και χαμηλότερα εισοδηματικά στρώματα, τα οποία πλήττονται περισσότερο από την οικονομική κρίση και τη συρρίκνωση του κοινωνικού κράτους.

Σε κάθε περίπτωση, το σημερινό κυβερνητικό σχήμα χρειάζεται να προχωρήσει σε μεταρρυθμίσεις οι οποίες συχνά θα προκαλέσουν κοινωνικές αντιστάσεις. Ο τρόπος κάμψης αυτών των κοινωνικών αντιστάσεων έχει μεγάλη σημασία. Η πολιτική αξιοπιστία, η πειθώ, η μετριοπάθεια και η επιδίωξη ελάχιστων συναινέσεων αποτελούν πολιτικές αρετές οι οποίες ενισχύουν τη μεταρρυθμιστική προσπάθεια. Επιπλέον, η τήρηση κανόνων και η εφαρμογή διαδικασιών χωρίς εξαιρέσεις, η διοικητική ικανότητα, ακόμη και το παράδειγμα, αποτελούν συστατικά στοιχεία μιας αποτελεσματικής μεταρρυθμιστικής προσπάθειας."

Λουκάς Τσούκαλης, "Η ΕΡΤ και ο χορός του ζαλόγκου", Η Καθημερινή 23 Ιουνίου 2013

Ο καθηγητής Λουκάς Τσούκαλης σε άρθρο του με τον παραπάνω τίτλο υπογραμμίζει: " Για άλλη μια φορά, έφτασε η χώρα στο χείλος του γκρεμού. Γιατί δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι αν η κυβέρνηση καταρρεύσει και οδηγηθούμε σε πρόωρες εκλογές, θα είναι σαν να κλείνουμε όλοι τα μάτια και να πηδάμε στον γκρεμό. Μπορεί να επαναλαμβάνουμε έτσι τον ένδοξο χορό του Ζαλόγγου, όπου μπερδεύονται μύθος και ιστορία, μόνον που δεν

βλέπω ποιος είναι ο εχθρός που μας κυνηγάει αυτήν τη φορά. Εκτός και αν ο εχθρός είμαστε εμείς οι ίδιοι...

Η πολιτική κρίση που ξέσπασε με την απόφαση του πρωθυπουργού να κλείσει η ΕΡΤ έχει όλα τα βασικά χαρακτηριστικά και τις παθογένειες του σύγχρονου ελληνικού δράματος. Πρώτα από όλα, μπόλικες δόσεις υποκρισίας και διγλωσσίας από όλες τις πλευρές. Αυτοί που καταδικάζουν την αδιαφάνεια και τη σπατάλη υποκρίνονται ότι οι ίδιοι δεν έχουν καμιά ευθύνη για την κακοδιαχείριση, τις πελατειακές προσλήψεις και τόσα άλλα στην ΕΡΤ. Οι άλλοι ζητούν αναδιάρθρωση και μεταρρυθμίσεις, αλλά έχουν πάντοτε έτοιμες τις αντιρρήσεις για κάθε συγκεκριμένη πρόταση, περιοριζόμενοι οι ίδιοι σε γενικόλογες και ευχολόγια. Κάποιος άλλος να αναλάβει την ευθύνη για τα δύσκολα, όχι αυτοί. Όσο για τους απέναντι, εκείνοι ανακάλυψαν ξάφνου ότι η ΕΡΤ αποτελεί δημόσιο αγαθό. Και έχουν πειστεί, φαίνεται, ότι αν όλοι οι Έλληνες προσληφθούν στο Δημόσιο θα λυθεί, ως διά μαγείας, το οικονομικό μας πρόβλημα. Οι περισσότεροι είναι έτοιμοι να πουν τα πάντα και τα αντίθετά τους - και το κάνουν συστηματικά. Εκτός από εκείνους που τυχαίνει να κυβερνούν τη χώρα τη δεδομένη στιγμή, όλοι ομνύουν στον αέναο διάλογο για όλα και μέχρι θανάτου, γιατί πιστεύουν - και το έχουν αποδείξει επανειλημμένα - ότι έτσι δεν θα αλλάξει τίποτα σε αυτήν τη χώρα. Η υποκρισία αποτελεί κυρίαρχο στοιχείο του πολιτικού μας διαλόγου.

Ο αυταρχισμός, σε συνδυασμό με μια έντονα αυτιστική συμπεριφορά, χαρακτηρίζουν σημαντικό τμήμα όχι μόνον της πολιτικής αλλά και της συνδικαλιστικής ηγεσίας του τόπου. Όλοι γνωρίζουμε ότι ο χώρος των μέσων μαζικής ενημέρωσης αποτελεί κομβικό άξονα της διαπλοκής, ή ακόμη χειρότερα. Ξέρουμε επίσης ότι οι τεχνολογικές εξελίξεις, σε συνδυασμό με την πρόσφατη οικονομική κρίση, έχουν αλλάξει άρδην τα δεδομένα του κλάδου. Αλλά οι συνδικαλιστές συνεχίζουν να ζουν σε δικό τους κόσμο, σε μια εικονική πραγματικότητα. Απεργούν με κάθε ευκαιρία και απειλούν όσους δεν συμμορφώνονται. Μετρήσαμε πόσες μέρες απεργούσε η ΕΡΤ;

Όπως οι περισσότεροι δημόσιοι οργανισμοί, έτσι και η ΕΡΤ έχει υπεράριθμο προσωπικό. Υπεράριθμο σε σχέση με τις υπηρεσίες που προσφέρει. Αλλά τους διορισμούς τους έκαναν τα κόμματα που κυβέρνησαν τη χώρα, μέσω των εκπροσώπων που αυτά διόρισαν για να (κακο)διοικήσουν την ΕΡΤ, με εξαιρέσεις προφανώς. Και όπως σε κάθε δημόσιο οργανισμό, υπάρχουν άξια στελέχη που δουλεύουν και παράγουν έργο και οι άλλοι που κάθονται, πληρώνονται και συχνά υπονομεύουν το έργο των υπολοίπων. Καμιά σοβαρή αξιολόγηση δεν έχει γίνει ποτέ, γιατί βεβαίως υπάρχουν πολλοί που έχουν κάθε λόγο και συμφέρον να μην υπάρξει αξιολόγηση και την πολεμούν με κάθε μέσο και κάθε ιδεολογικό πρόσχημα.

Όταν λοιπόν φτάσαμε στη μοιραία αναδιάρθρωση και τις περικοπές προσωπικού και μισθών στον δημόσιο τομέα (όχι γιατί το λέει η τρόικα, αλλά γιατί δεν έχουμε πλέον λεφτά να πληρώσουμε), τότε δεν υπήρχαν στοιχεία για να μπορέσουν να χωριστούν τα πρόβατα από τα ερίφια. Και έτσι, όποιον πάρει ο χάρος. Αυτό ακριβώς φοβούνται -και δικαίως- τα άξια στελέχη της (πρώην) ΕΡΤ. Υπάρχει βεβαίως και η σολομώντειος λύση που επέλεξε το πολιτικό μας σύστημα τα τελευταία χρόνια, να κόβει δηλαδή τους μισθούς οριζοντίως σε ικανούς και ανίκανους, ακόμη και τους λεγόμενους επίορκους, οδηγώντας ταυτόχρονα τους πλέον έμπειρους σε πρόωγη σύνταξη. Για να αναβαθμιστεί η δημόσια διοίκηση, υποθέτω. Ποιος άραγε μπορεί να εγγυηθεί την αξιοκρατική στελέχωση του νέου οργανισμού με δεδομένη την εμπειρία των τελευταίων δεκαετιών, χρόνων ή και μηνών; Αλλωστε, εδώ εμείς καταργούμε χωρίς να έχουμε καν σκεφτεί πώς θα είναι αυτό που θα το διαδεχτεί...

ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗ

ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ

- Abbarno A. J. & Zapryanova G. M., “**Indirect Effects of Eurosceptic Messages on Citizen Attitudes toward Domestic Politics**”, Journal of Common Market Studies, Volume 51, Issue 4, Ιούλιος 2013. Abstract: Does criticism of the European Union (EU) by elites cultivate support for democratic values among ordinary citizens? All Eurosceptic messages are critical

of European integration; they do not all vilify similar aspects of the European Union. This article proposes a framing model of the effects of Euroscepticism on citizens' domestic political attitudes. EU critiques that are framed in terms of ‘democratic deficit’ lead citizens to consider which political values are desirable in democratic society and may promote support for liberal democratic norms among citizens exposed to these messages. Eurosceptic rhetoric is built into framing experiments that vary the content of EU-critical messages. Subjects in the United Kingdom and Bulgaria are randomly exposed to a ‘cultural threat’ or ‘democratic deficit’ criticism of the EU. Both Eurosceptic frames reduce support for integration, but subjects exposed to the ‘deficit frame’ more strongly embrace liberal democratic values. Under certain conditions, Euroscepticism may carry benefits for representative democracy.

- Alexiadou D., “**In Search of Successful Reform: The Politics of Opposition and Consensus in OECD Parliamentary Democracies**”, West European Politics, Volume 36, Issue 4, 2013. Abstract: Why are some governments able to undertake controversial policy reforms and others are not? Conventional wisdom argues that single-party majority governments are best able to implement reforms because there are fewer veto actors within the government that can block the reforms. However, these accounts fail to consider the veto power of societal actors and particularly of trade unions, which can stall reform even in the presence of a unified executive. This paper argues that controversial reforms require broad societal and, consequently, political consensus, which are easier to achieve under minority governments or governments of broad coalitions. Evidence from 22 OECD parliamentary democracies over 35 years shows that minority and large coalition governments have been more successful in reducing social security contributions and pensions than narrower majority governments. This is especially true in countries where trade unions are militant and often resort to industrial action.
- Amelina A., “**Hierarchies and categorical power in cross-border science: analysing scientists’ transnational mobility between Ukraine and Germany**”, Southeast European and Black Sea Studies, Volume 13, Issue 2, 2013. Abstract: Using the results of qualitative research in Germany and Ukraine, the article provides evidence to how the short-term and circular geographic mobility of Ukrainian natural scientists between Ukraine and Germany contributes to the formation of a cross-border scientific field. Combining Bourdieu’s field theory with the transnational field approach and the intersectional perspective, the article indicates how unequal access to scientific reputation is structured across borders. In sum, the complex interplay of ethnicity-, class- and gender-related categorizations pushes mobile scientists to define themselves as an exploited elite. At the same time, female mobile scientists are identified as having the most disadvantaged positions in the transnational academic hierarchy.
- Azzopardi R. M., “**All Hands on Deck! How Europeanised Is the Maltese Labour Market?**”, South European Society and Politics, Volume 18, Issue 2, 2013.
- Babić B., “**The migration–development nexus in Bosnia and Herzegovina: Center for Local Development and Diaspora seen ‘from below’**”, Southeast European and Black Sea Studies, Volume 13, Issue 2, 2013.
- Balkir C., Bolukbasi H. T. & Ertugal E., “**Europeanisation and Dynamics of Continuity and Change: Domestic Political Economies in the ‘Southern Periphery’**”, South European Society and Politics, Volume 18, Issue 2, 2013. Abstract: This article provides the framework for some case studies on the dynamics of Europeanisation in South European political economies. It summarises the key features of the common template each case study adopts. Following a discussion on political economy as it is conceptualised in this volume titled “Europeanisation and the southern periphery’ in retrospect: another decade of dynamism, asymmetry, and fragmentation? Guest Editors: Canan Balkir, H. Tolga Bolukbasi and Ebru Ertugal’, the article elaborates the defining attributes of the Europeanisation research programme by focusing on its theoretical core, research design and method of conceptualising and operationalising domestic continuity and change centring on the troika of ‘ideas’, ‘interests’ and ‘institutions’ in unpacking the dynamics therein. It concludes by providing a summary of the contributions to this volume.

- Balkir C., Bolukbasi H. T. & Ertugal E., **“Europeanisation in the ‘Southern Periphery’: Comparative Research Findings on the EU’s Impact on Domestic Political Economies”**, South European Society and Politics, Volume 18, Issue 2, 2013. Abstract: This article provides the framework for some case studies on the dynamics of Europeanisation in South European political economies. It summarises the key features of the common template each case study adopts. Following a discussion on political economy as it is conceptualised in this volume titled ‘Europeanisation and the southern periphery’ in retrospect: another decade of dynamism, asymmetry, and fragmentation? Guest Editors: Canan Balkir, H. Tolga Bolukbasi and Ebru Ertugal’, the article elaborates the defining attributes of the Europeanisation research programme by focusing on its theoretical core, research design and method of conceptualising and operationalising domestic continuity and change centring on the troika of ‘ideas’, ‘interests’ and ‘institutions’ in unpacking the dynamics therein. It concludes by providing a summary of the contributions to this volume.
- Bashkim Iseni, **“Albanian-speaking transnational populations in Switzerland: continuities and shifts”**, Southeast European and Black Sea Studies, Volume 13, Issue 2, 2013.
- Bátorá J., **“The ‘Mitrailleuse Effect’: The EEAS as an Interstitial Organization and the Dynamics of Innovation in Diplomacy”**, Journal of Common Market Studies, Volume 51, Issue 4, Ιούλιος 2013.
- Benz A., **“Balancing Rigidity and Flexibility: Constitutional Dynamics in Federal Systems”**, West European Politics, Volume 36, Issue 4, 2013.
- Blavoukos S., Caramanis C. & Dedoulis E., **“Europeanisation, Independent Bodies and the Empowerment of Technocracy: The Case of the Greek Auditing Oversight Body”**, South European Society and Politics, Volume 18, Issue 2, 2013. Abstract: The establishment of independent oversight bodies constitutes an important institutional reform in the European Union context. Based on technocratic expertise, they aim to curtail the state’s policymaking and supervisory role. During the last decade, such bodies have been established in Greece, illustrating the ideational and institutional impact of the Europeanisation process. By examining the Greek independent oversight board for accounting and audit practices, we posit that its highly politicised mode of governance has undermined the purpose of its instigation and operation. Although such externally induced institutional reforms entail some ideational and institutional change, their full transformative potential has yet to be realised in Greece.
- Bolukbasi H. T. & Ertugal E., **“Europeanisation of Employment Policy in Turkey: Tracing Domestic Change through Institutions, Ideas and Interests”**, South European Society and Politics, Volume 18, Issue 2, 2013.
- Cela E., Fokkema T. & Ambrosetti E., **“Variation in transnationalism among Eastern European migrants in Italy: the role of duration of residence and integration”**, Southeast European and Black Sea Studies, Volume 13, Issue 2, 2013.
- Clarke J., **“Transnational actors in national contexts: migrant organizations in Greece in comparative perspective”**, Southeast European and Black Sea Studies, Volume 13, Issue 2, 2013. Abstract: As migrant organizations are increasingly viewed as transnational actors, there is a risk of overlooking the ongoing relevance of national contexts in shaping their role. The singular context for migrant incorporation in Greece, a country which experienced the largest proportional increase in immigration in the EU between 1990 and 2005, makes a salient case study for an exploration of this issue. This paper aims to examine how national contexts affect migrant organizations as transnational actors. It does this by reviewing the growth of migrant organizations in Greece and then comparing them and their opportunity structures in this country with those in the contrasting environments of the UK and the Netherlands.
- Crum B., **“Saving the Euro at the Cost of Democracy?”**, Journal of Common Market Studies, Volume 51, Issue 4, Ιούλιος 2013. Abstract: This article explores the implications of the financial crisis for the relationship between monetary integration and democratic government in the European Union (EU). As the crisis has exposed the original balance that economic and monetary union (EMU) sought to maintain between monetary integration and policy diversity to be unsustainable, the eurozone is put before the choice of one of three

governance models: executive federalism, democratic federalization or EMU dissolution. Notably, these three governance models perfectly illustrate Dani Rodrik’s ‘trilemma of the world economy’, which maintains that of the three goods – economic (and monetary) integration, the nation-state and democratic politics – one will always have to give. In light of this, the article concludes that the present course towards executive federalism can be justified for preventing euro dissolution and recognizing the value of national self-government. Nevertheless, it threatens to come at a democratic price. Hence, it is imperative to consider possible flanking measures that can mitigate this effect.

- Dobbels M. & Neuhold C., **“The Roles Bureaucrats Play’: The Input of European Parliament (EP) Administrators into the Ordinary Legislative Procedure: A Case Study Approach”**, Journal of European Integration, Volume 35, Issue 4, 2013. Abstract: The European Parliament (EP) is branded as one of the winners of the Lisbon Treaty. It has seen its role expanded to more than 40 Treaty articles and obtained the status of co-legislator in previously uncharted territory such as agriculture, fisheries and legal migration. This raises the question of how the EP adapts itself to the newly obtained powers in order to fulfill its legislative role. A very pertinent issue in this context are the type of tasks that are delegated to EP civil servants as this might have implications for the democratic legitimacy of the directly elected Members. This contribution identifies the conditions under which civil servants take up different types of tasks by looking at four cases in two different policy areas: migration and fisheries. Political importance of the dossier and expertise are identified as key determinants for the role of civil servants in the ordinary legislative procedure.
- Domurath I., **“The Three Dimensions of Solidarity in the EU Legal Order: Limits of the Judicial and Legal Approach”**, Journal of European Integration, Volume 35, Issue 4, 2013. Abstract: Solidarity is an important idea behind European integration. The Lisbon Treaty advanced the understanding of the concept by establishing three dimensions: solidarity between member states, member states and individuals, and between generations. However, the knowledge about solidarity is incomplete and its conceptualization in the EU legal order needs to be further developed. This article aims at deepening the knowledge about solidarity in the EU by eliciting its rationales and scope of application. It will be concluded that solidarity is developed to different extent in different fields of law. It is most advanced in socio-economic law, but underdeveloped in areas of law that are new to the EU legal order: solidarity in the event of environmental disasters and solidarity with future generations. Reasons for the different depths of solidarity will be elicited, as well as possible means to overcome inhibitors to transnational solidarity.
- Döring H. & Hellström J., **“Who Gets into Government? Coalition Formation in European Democracies”**, West European Politics, Volume 36, Issue 4, 2013. Abstract: This article investigates different dynamics in government formation in 16 Western and 10 Central-Eastern European democracies during the post-war period. The study provides the first systematic comparison of determinants of participation in government in the East and the West. Applying mixed effects logit regression models while taking into account missing values in the dataset, the results demonstrate substantial differences between the two regions and show that most of the existing findings about participation in government are driven by Western democracies. Policy-based factors are relevant in Western countries, but no indications were found for these factors in Central-East European democracies where membership of government is mainly the result of electoral gains and losses.
- Ellinas A. A. & Katsourides Y., **“Organisational Continuity and Electoral Endurance: The Communist Party of Cyprus”**, West European Politics, Volume 36, Issue 4, 2013. Abstract: This article makes a contribution to the understanding of party organisation by examining one of the most successful West European communist parties, the Communist Party of Cyprus (AKEL). Defying the downward trend of its counterparts and the external shock of Soviet collapse, the AKEL has managed to sustain the support of nearly a third of the electorate. Using original archival evidence and interview data, the article attributes the electoral endurance of the AKEL to organisational continuity. Since its founding, the party has built a robust mass party structure, with an extensive network of auxiliary organisations and strong centralising mechanisms. During the crisis of the late 1980s, the party kept the

basic features of this organisational model intact refusing to dismantle its Leninist organisational infrastructure. Organisational continuity has helped the AKEL sustain its electoral strength by signalling its ideological consistency. Organisational continuity might also account for the relative persistence of other communist parties in Western Europe.

- Fink S., “**Policy Convergence with or without the European Union: The Interaction of Policy Success, EU Membership and Policy Convergence**”, *Journal of Common Market Studies*, Volume 51, Issue 4, Ιούλιος 2013.
- Gómez-Reino M. & Llamazares I., “**The Populist Radical Right and European Integration: A Comparative Analysis of Party–Voter Links**”, *West European Politics*, Volume 36, Issue 4, 2013. Abstract: This article analyses the links between populist radical right parties and their voters regarding European integration in 11 European countries. It does so by using data from the 2008 European Social Survey and the 2006 UNC-Chapel Hill Expert Data Base on political parties and European integration. In addition to mapping the Eurosceptic orientations of political parties and their voters, the article examines the degree to which attitudes towards the EU and voting for populist radical parties are connected to each other. The results lend support to the hypothesis that most populist radical right parties have managed to establish links with their voters regarding European integration. The analysis also shows that links between populist radical right parties and their voters tend to be stronger for those parties that adopt more extreme negative positions towards European integration.
- Groot L. & Zonneveld E., “**European Union Budget Contributions and Expenditures: A Lorenz Curve Approach**”, *Journal of Common Market Studies*, Volume 51, Issue 4, Ιούλιος 2013.
- Harcourt A., “**Participatory Gains and Policy Effectiveness: The Open Method of Co-ordination Information Society**”, *Journal of Common Market Studies*, Volume 51, Issue 4, Ιούλιος 2013.
- Hartlapp M., Metz J. & Rauh C., “**Linking Agenda Setting to Coordination Structures: Bureaucratic Politics inside the European Commission**”, *Journal of European Integration*, Volume 35, Issue 4, 2013. Abstract: This article provides a detailed study of how bureaucratic politics in the European Commission can systematically affect the substance of the legislative agenda that makes up European integration. Based on an encompassing description of the bureaucratic policy-formulation process within the Commission, it shows how the Commission’s different elements play off against each other and thereby systematically advantage the lead department and the Secretariat-General. Empirical case studies from a sample of 48 policy formulation processes in the Commission during 1999–2008 illustrate how these structural advantages actually change the political substance of policy proposals. Against additional evidence on an uneven distribution of procedural advantages across the Commission departments, it concludes that bureaucratic politics in the Commission may account for systematic biases on the European Union’s legislative agenda.
- Hommels A., Egyedi T. M. & Cleophas E., “**Policy Change and Policy Incoherence: The Case of Competition Versus Public Safety in Standardization Policies**”, *Journal of European Integration*, Volume 35, Issue 4, 2013.
- Hommels A., Egyedi T.M. & Cleophas E., “**Policy Change and Policy Incoherence: The Case of Competition Versus Public Safety in Standardization Policies**”, *Journal of European Integration*, Volume 35, Issue 4, 2013.
- Howarth D. & Rommerskirchen Ch., “**A Panacea for all Times? The German Stability Culture as Strategic Political Resource**”, *West European Politics*, Volume 36, Issue 4, 2013. Abstract: The German Stability Culture is frequently pointed to in the literature as the source of the country’s low inflation policies and, at the European Union level, the design of Economic and Monetary Union (EMU). In Germany, the term was regularly wielded by central bankers and Christian Democrat (CDU–CSU) politicians to legitimise the move to EMU in the face of a large majority of public opinion opposed – and subsequent EU-level policy developments – particularly in the context of the eurozone debt crisis that erupted in 2009. An ordered probit analysis is used to demonstrate the depth of the German Stability Culture, showing support for low inflation cuts across all party and ideological lines. Despite this ubiquity, the term has been wielded with regularity only by the centre-right Christian

Democrats and is strongly associated with this party. A strategic constructivist analysis is employed to explain this uneven but persistent usage in German domestic politics.

- Karagiannis Y., “**The origins of European competition policy: redistributive versus ideational explanations**”, *Journal of European Public Policy*, Volume 20, Issue 5, 2013.
- Khorana S. & Garcia M., “**European Union–India Trade Negotiations: One Step Forward, One Back?**”, *Journal of Common Market Studies*, Volume 51, Issue 4, Ιούλιος 2013.
- Kinderman D., “**Corporate Social Responsibility in the EU, 1993–2013: Institutional Ambiguity, Economic Crises, Business Legitimacy and Bureaucratic Politics**”, *Journal of Common Market Studies*, Volume 51, Issue 4, Ιούλιος 2013.
- King R., Povrzanović Frykman M. & Vullnetari J., “**Migration, transnationalism and development on the Southeastern flank of Europe**”, *Southeast European and Black Sea Studies*, Volume 13, Issue 2, 2013. Abstract: The South-east Europe and Black Sea region presents a fertile terrain for examining recent international migration trends. A wide range of types of migration can be observed in this region: large-scale emigration in many countries, recent mass immigration in the case of Greece, return migration, internal migration, internal and external forced migration, irregular migration, brain drain etc. These migratory phenomena occur within the context of EU migration policies and EU accession for some countries. Yet within this shifting migration landscape of migrant stocks and flows, the fundamental economic geography of different wealth levels and work opportunities is what drives most migration, now as in the past. This paper sets the scene for the special issue in three ways: first, by defining the three key concepts of migration, transnationalism and development; second, by setting the geographical scene, with the aid of relevant statistics on the migration, development and remittance trends in the various countries of the region; and third, by summarizing the highlights of the papers in this issue of the journal, which range in their coverage from Ukraine and Moldova in the north, to Greece and Albania in the south.
- Kluth M. & Lynggaard K., “**Explaining Policy Responses to Danish and Irish Banking Failures during the Financial Crisis**”, *West European Politics*, Volume 36, Issue 4, 2013.
- Kureková L., “**Welfare Systems as Emigration Factor: Evidence from the New Accession States**”, *Journal of Common Market Studies*, Volume 51, Issue 4, Ιούλιος 2013.
- Kurzer P. & Cooper A., “**Biased or not? Organized interests and the case of EU food information labelling**”, *Journal of European Public Policy*, Volume 20, Issue 5, 2013.
- Lopatin E., “**The Changing Position of the European Parliament on Irregular Migration and Asylum under Co-decision**”, *Journal of Common Market Studies*, Volume 51, Issue 4,
- Markov I., “**Migration, remittances and socio-cultural dynamics: the case of Albanians from the Republic of Macedonia**” *Southeast European and Black Sea Studies*, Volume 13, Issue 2, 2013.
- Meeus B., “**Welfare through migrant work: what if the Romanian ‘safety valve’ closes?**”, *Southeast European and Black Sea Studies*, Volume 13, Issue 2, 2013.
- Mendez C., “**The post-2013 reform of EU cohesion policy and the place-based narrative**”, *Journal of European Public Policy*, Volume 20, Issue 5, 2013. Abstract: This article examines the role and use of discourse as a means of affecting EU cohesion policy reform. A discursive shift is traced to a place-based narrative, which sought to re-legitimize and reconnect the policy with its foundational principles during the post-2013 policy review. It is argued that the impact of the narrative on the Commission’s proposals has been only partially effective owing to deep-rooted ideational, interest-driven and organizational resistance and tensions relating to the policy’s objectives, governance and relationship with Europe 2020. Implications are drawn for ideational analysis in the EU.
- Meyer N., “**Political contestation of self-regulation in the shadow of hierarchy**”, *Journal of European Public Policy*, Volume 20, Issue 5, 2013.
- Michail D., “**Social development and transnational households: resilience and motivation for Albanian immigrants in Greece in the era of economic crisis**”, *Southeast European and Black Sea Studies*, Volume 13, Issue 2, 2013. Abstract: This paper examines the ways in which the Greek economic crisis has affected the social development of Albanian immigrants in both the sending and the host country. It focuses on transnational households and family

development projects and examines the degree of resilience and the power of motivation that drives people's reactions during the crisis, comparing first- and second-generation immigrants. My research focuses mainly on those Albanian immigrants who by the third year of the economic crisis still live in Greece. The empirical analysis is based on primary data derived from participant observation, a semi-structured questionnaire with second-generation migrants and in-depth interviews amongst first- and second-generation Albanian immigrants residing in both urban and rural areas in Greece.

- Moreno L., "Spain's Catch up with the EU Core: The Implausible Quest of a 'Flying Pig'?", *South European Society and Politics*, Volume 18, Issue 2, 2013.
- Nadalutti E., "Does the 'European Grouping of Territorial Co-operation' Promote Multi-level Governance within the European Union?", *Journal of Common Market Studies*, Volume 51, Issue 4, Ιούλιος 2013.
- Olsen G. R., "The European Union's Africa Policy: The Result of Nordicization or Europeanization?", *Journal of European Integration*, Volume 35, Issue 4, 2013.
- Oppermann K., "The politics of discretionary government commitments to European integration referendums", *Journal of European Public Policy*, Volume 20, Issue 5, 2013. Abstract: The article develops a two-dimensional typology of political reasons for governments to pledge referendums on European integration when they are not obliged to do so: the first dimension is about the political level at which the strategic use of referendum pledges is targeted and it distinguishes between domestic and European reasons; the second dimension attends to the strategic mode of governments when pledging EU referendums which can either be about avoiding political losses (the defensive mode) or about realizing political gains (the offensive mode). In combination, the typology yields four ideal types of reasons for governments to commit to EU referendums: the depoliticizing; plebiscitary; red-line; and internationalist EU referendum pledges. In the empirical analysis, the article applies this typology to classify 28 cases of discretionary government commitments to EU referendums and it presents the findings of an expert survey that has been conducted for this purpose.
- Ozel I., "Differential Europe within a nation: Europeanization of regulation across policy areas", *Journal of European Public Policy*, Volume 20, Issue 5, 2013.
- Pagliari S., "A Wall Around Europe? The European Regulatory Response to the Global Financial Crisis and the Turn in Transatlantic Relations", *Journal of European Integration*, Volume 35, Issue 4, 2013.
- Quaglia L., "The Europeanisation of Macroeconomic Policies and Financial Regulation in Italy" *South European Society and Politics*, Volume 18, Issue 2, 2013.
- Rosset J., Giger N. & Bernauer J., "More Money, Fewer Problems? Cross-Level Effects of Economic Deprivation on Political Representation", *West European Politics*, Volume 36, Issue 4, 2013. Abstract: While equal political representation of all citizens is a fundamental democratic goal, it is hampered empirically in a multitude of ways. This study examines how the societal level of economic inequality affects the representation of relatively poor citizens by parties and governments. Using CSES survey data for citizens' policy preferences and expert placements of political parties, empirical evidence is found that in economically more unequal societies, the party system represents the preferences of relatively poor citizens worse than in more equal societies. This moderating effect of economic equality is also found for policy congruence between citizens and governments, albeit slightly less clear-cut.
- Royo S., "Portugal in the European Union: The Limits of Convergence", *South European Society and Politics*, Volume 18, Issue 2, 2013.
- Sloam J., "Voice and Equality': Young People's Politics in the European Union", *West European Politics*, Volume 36, Issue 4, 2013. Abstract: Academics and policy-makers have highlighted the increasing disconnection between citizens and electoral politics in Europe. Declining citizen involvement in traditional forms of politics has manifested itself in lower voter turnout and a dramatic shrinkage in the membership of political parties. Citizens have turned to alternative forms of civic and political engagement. These trends are most marked amongst young people. Whilst a number of studies have examined the nature of political participation in Europe, and the participation of young people in individual countries or

specific political activities (such as voting), hardly any research has looked at patterns of engagement 'within' a generation of young people across different democracies. This article examines the political participation of young Europeans in national democracies in 15 European Union member states. Previous studies have shown that citizens are increasingly moving away from electoral forms of participation towards alternative forms of engagement that are (for the population as a whole) much less socially equal. Using data from the European Social Survey, this article finds that the social inequalities of participation are (with the major exception of voting) much less profound for young people. This latter finding has important implications for public efforts to promote greater youth participation in democracy.

- Suda Y., "Transatlantic Politics of Data Transfer: Extraterritoriality, Counter-Extraterritoriality and Counter-Terrorism", *Journal of Common Market Studies*, Volume 51, Issue 4, Ιούλιος 2013.
- Tejada G., Varzari V. & Porcescu S., "Scientific diasporas, transnationalism and home-country development: evidence from a study of skilled Moldovans abroad", *Southeast European and Black Sea Studies*, Volume 13, Issue 2, 2013.
- Tömmel I., "The Presidents of the European Commission: Transactional or Transforming Leaders?", *Journal of Common Market Studies*, Volume 51, Issue 4, Ιούλιος 2013. Abstract: This article analyzes the leadership of three Commission Presidents: Jacques Delors, Jacques Santer and Romano Prodi. It questions whether these Presidents performed as transactional or transforming leaders – that is, whether they 'mattered' as forceful promoters of the European project. Drawing on leadership theory, the article identifies three factors providing opportunities and setting constraints, as decisive for exercising political leadership: the institutional setting, the situational context and the personal qualities of the office holders. It analyzes to what extent these factors, and the interplay among them, shape the leadership of the Commission Presidents, and which of these factors are conditional for the exercise of transforming leadership. It concludes that only Delors was able to act as a transforming leader, whereas Santer and Prodi mainly performed as transactional leaders. These differences are explained by variations in the situational context and the personal qualities of the incumbents and the interplay between all three factors determining political leadership.
- Tshkov D. & De Haan L., "The Europeanization of asylum policy: an assessment of the EU impact on asylum applications and recognitions rates", *Journal of European Public Policy*, Volume 20, Issue 5, 2013. Abstract: Asylum policy in the European nation-states has been a subject of increasing influence from the European Union over the last 12 years since the call for the establishment of a Common European Asylum System. This article presents an assessment of the EU impact on the asylum policy outcomes in the 27 member states, Norway and Switzerland. The article focuses on three central hypotheses about the effects of Europeanization – a race to the bottom, convergence and burden sharing. Using aggregate and origin-specific asylum data for the period 1999–2010 provided by the UNHCR, we show that the increasing Europeanization of asylum policy has not resulted in a race to the bottom in which asylum recognition rates and the numbers of admitted refugees have eroded. Contrary to existing literature, we find some evidence for convergence of the overall asylum recognition rates but important national differences in the recognition of applicants from the same country of origin persist. Europeanization has not led to more equal distribution of the applications and recognitions of asylum status in Europe. Overall, the EU has had only a limited impact on the changes in asylum policy outcomes.
- Zhelyazkova A., "Complying with EU directives' requirements: the link between EU decision-making and the correct transposition of EU provisions", *Journal of European Public Policy*, Volume 20, Issue 5, 2013.

TEKMHPIΩΣH

- Banse M., Shutes L., Peter Dixon, Hans van Meijl, Maureen Rimmer, Andrzej Tabeau, Geert Woltjer, Andrea Rothe, “Factor Markets in General Computable Equilibrium Models”, 3/6/2013 στο www.ceps.eu
- Feichtinger P., Salhofer K., “A Spatial Analysis of Agricultural Land Prices in Bavaria”, 17/6/2013, www.ceps.eu
- Guastella G., Moro D., Sckokai P., Veneziani M., “Simulation Results of AgriPoliS about Diminishing Capital Subsidies and Restrictions”, Factor Markets Working Papers, 17 June 2013 στο www.ceps.eu
- Smaghi L. B., “Austerity: European democracies against the wall”, CEPS Paperbacks 10/7/2013
- Adebahr C., “A Plan B, C and D for an EU policy towards Iran”, EPC Policy Brief 10/6/2013 στο www.epc.eu
- Ay J.-S., Latruffe L., “The Empirical Content of the Present Value Model: A survey of the instrumental uses of farmland prices”, 17/6/2013 στο www.ceps.eu
- Banse M., Rothe A., Tabeau A., Hans van Meijl, Geert Woltjer, “Will improved access to capital dampen the need for more agricultural land? A CGE analysis of agricultural capital markets and world-wide biofuel policies”, 3/6/2013 στο www.ceps.eu
- Barslund M., Busse M., “Time to move north?”, CEPS Commentaries, 27/5/2013
- Barslund M., Gros D., “Unemployment is the scourge, not youth unemployment per se: The misguided policy preoccupation with youth”, CEPS Policy Briefs, 27/6/2013 στο www.ceps.eu
- Beblavý M., Thum A.-E., Potjagailo G., “When do adults learn? A cohort analysis of adult education in Europe”, CEPS Working Documents, 21/5/2013
- Bigo D., Boulet G., Bowden C., Carrera S., Elspeth Guild, Nicholas Hernanz, Paul de Hert, Julien Jeandesboz and Amandine Scherrer, “Open Season for Data Fishing on the Web. The Challenges of the US PRISM Programme for the EU”, CEPS No. 293, 18/6/2013 στο www.ceps.eu
- Bigo D., Boulet G., Bowden C., S Carrera, Elspeth Guild, Hernanz N., De Hert P., Jeandesboz J., A Scherrer, “Open Season for Data Fishing on the Web: The Challenges of the US PRISM Programme for the EU”, CEPS Policy Briefs 18/6/2013 στο www.ceps.eu
- Bleijenberg A., Egenhofer C., Behrens A., Rizos V., Alessi M., “Pathways to Low Carbon Transport in the EU – From Possibility to Reality”, 12/6/2013, στο www.ceps.eu
- Blockmans S., “Too cold to handle: EU accession talks with Iceland”, CEPS Commentaries, 3/6/2013 στο www.ceps.eu
- Blockmans S., Kolarova M., “Does the key to a WMD-free Middle East lie in a nuclear Iran?”, CEPS Commentaries, 10/6/2013, στο www.ceps.eu
- Blockmans S., S. Waizer, “E3+3 coercive diplomacy towards Iran: Do the economic sanctions add up?”, CEPS Policy Briefs, 6/6/2013 στο www.ceps.eu
- Briani V., “Armaments duplication in Europe: A quantitative assessment”, CEPS Policy Briefs, 16/7/2013
- Carrera S. “Shifting Responsibilities for EU Roma Citizens: The 2010 French affair on Roma evictions and expulsions continued”, 6/6/2013 στο www.ceps.eu
- Carrera S., Hernanz N., Parkin J., “Local and Regional Authorities and the EU’s External Borders: A Multi-Level Governance Assessment of Schengen Governance and ‘Smart Borders’”, 5/6/2013 στο www.ceps.eu
- Chmelar A., “Household Debt and the European Crisis”, ECRl Research Reports, 8/7/2013
- Coutinho L. “Capital Controls in Cyprus: Shooting at a moving target”, CEPS Commentaries, 14/6/2013 στο www.ceps.eu
- Dhéret C., Lazarowicz A., Nicoli F., Pascouau Yves & Zuleeg F., “Making progress towards the completion of the Single European Labour Market”, EPC 28/5/2013 στο www.epc.eu

- Dhéret C., Naegele L. & Thode E., “Second Career Labour Markets - Assessing challenges - Advancing policies”, EPC 14/6/2013 στο www.epc.eu
- ELIAMEP, “Albanian Elections. Observatory Brief”, Issue No 3, 19/6/2013
- Emerson M., “The Dutch wish-list for a lighter regulatory touch from the EU”, CEPS Commentaries, 1/7/2013 στο www.ceps.eu
- Emmanouilidis J. A., “Foretastes of a ‘new normal’: the results of a low-profile summit”, EPC Post-Summit Analysis, 1/7/2013 στο epc.eu
- Emmanouilidis J. A., Novakova Z. & Stratulat C., “The European Parliament - Why should I care?”, EPC report 15/7/2013 στο epc.eu
- Giragosian R. & Shiriyev Z., “Challenges for the EU in the resolution of the Nagorno-Karabakh conflict: An Azerbaijani perspective”, EPC Policy Brief, 17/6/2013 στο www.epc.eu
- Giragosian R. & Shiriyev Z., “Challenges for the EU in the resolution of the Nagorno-Karabakh conflict: An Armenian perspective”, EPC Policy Brief, 17/6/2013 στο www.epc.eu
- Gros D., “Combating Youth Unemployment: The latest European fad?”, CEPS Commentaries, 14/6/2013 στο www.ceps.eu
- Gros D., “What’s wrong with Europe’s banks?”, CEPS Commentaries, CEPS Paperbacks 12/7/2013
- Guastella G., Moro D., Sckokai P., Veneziani M., “Investment behaviour of EU arable crop farms in selected EU countries and the impact of policy reforms”, 28/5/2013
- Hedman Jansson K., Carl Johan Lagerqvist, “Performance Indicators in Agricultural Financial Markets”, Factor Markets Working Papers, 3/6/2013 στο www.ceps.eu
- Ilaria Maselli, Miroslav Beblavý, “The Opportunity Costs of STEM Degrees and the Unmet Needs of the Low-Skilled: Two labour market problems explained”, CEPS Policy Briefs, 26/6/2013 στο www.ceps.eu
- Latruffe L., Minvie J. J., Salanié J., “The Role of Environmental and Land Transaction Regulations on Agricultural Land Price: The example of Brittany”, 17/6/2013 στο www.ceps.eu
- Latruffe L., Piet L., Dupraz P., Le Mouél C., “Influence of Agricultural Support on Sale Prices of French Farmland: A comparison of different subsidies, accounting for the role of environmental and land regulations”, Factor Markets Working Papers, 17/6/2013 στο www.ceps.eu
- Lazarowicz A. & Y. Pascouau, “The Stockholm Programme: What’s next?”, EPC Information Paper 22/7/2013 στο epc.eu
- Loughrey J., Donnellan T., Hanrahan K., Thia Hennessy, “Agricultural Labour Market Flexibility in the EU and Candidate Countries Factor Markets”, Factor Markets Working Paper, 17/6/2013 στο www.ceps.eu
- Mayer T., “A Copernican turn in Banking Union urgently needed”, CEPS Policy Briefs, 16/7/2013
- Mazziotti G., “Copyright in the EU Digital Single Market”, CEPS Task Force Reports, 27/6/2013
- Micossi S. “Tough love for sinners in the eurozone banking union,” CEPS Commentaries, 1/7/2013 στο www.ceps.eu
- Micossi S., “A Viable Alternative to Basel III Prudential Capital Rules”, CEPS Policy Briefs, 30/5/2013 στο www.ceps.eu
- Mustilli F., Pelkmans J., “Access Barriers to Services Markets: Mapping, tracing, understanding and measuring”, CEPS Special Reports, 7/6/2013
- Nicoli F., “Pathways to achieve a Genuine Fiscal Union”, EPC Policy Brief 3/6/2013 στο www.epc.eu
- Ott K., “Croatia and the EU: The Catch-Up Issue”, CEPS Commentaries, 28/6/2013 στο www.ceps.eu
- Pardo R., “The Transatlantic Trade and Investment Partnership - A long hard road to multilateralism?”, EPC Commentary 19/7/2013 στο epc.eu

- Paroussos L., Kostas Fragkiadakis, Ioannis Charalampidis, Stella Tsani, Pantelis Capros, “**Quantitative Reference Scenario for the MEDPRO Project**”, 30/5/2013 στο www.ceps.eu στο www.ceps.eu
- Paroussos L., Stella Tsani, Zoi Vrontisi, “**Economic and Structural Database for the MEDPRO Project**”, MEDPRO Reports, 30/5/2013 στο www.ceps.eu
- Pascouau Y., “**EU immigration policy: act now before it is too late**”, EPC Commentary, 20/6/2013 στο epc.eu
- Paul A. & Seyrek D. M., “**Gezi Park one month on: what lies ahead?**”, EPC Commentary, 27/6/2013 στο epc.eu
- Paul A. & Yesilyurt S., “**Between a rock and a hard place: What is Turkey’s place in the transatlantic market?**”, EPC Commentary 9/7/2013 στο epc.eu
- Renda A., “**The puzzle in the bits: Cybersecurity, digital warfare and the future of Internet governance**”, CEPS Commentaries, 26/6/2013 στο www.ceps.eu
- Riley A., “**Deploying the Energy Incentive: Reinforcing EU Integration in South-East Europe**”, CEPS Policy Briefs, 8/7/2013
- Sahrbacher C., Sahrbacher A., Ostermeyer A., “**Simulation Results on the Impact of Changes in the Main EU Policy Tools on Farm Investment Behaviour**”, Factor Markets Working Papers, 17/6/2013 στο www.ceps.eu
- Stratulat C., “**For better, for worse: the European Union takes Croatia as its 28th member**”, EPC 12/6/2013 στο www.epc.eu
- Tocco B., Bailey A., Davidova S., “**Determinants to Leave Agriculture and Change Occupational Sector: Evidence from an Enlarged EU**”, Factor Markets Working Papers, 3/6/2013 στο www.ceps.eu
- Tocco B., Bailey A., Davidova S., “**The Reallocation of Agricultural Labour across Sectors: An Empirical Strategy for Micro Data**”, Factor Markets Working Papers, 3/6/2013 στο www.ceps.eu
- Tocco B., Bailey A., Davidova S., “**The Theoretical Framework and Methodology to Estimate the Farm Labour and Other Factor-Derived Demand and Output Supply Systems**”, Factor Markets Working Papers, 3/6/2013 στο www.ceps.eu
- Valiante D., “**Price Formation in Commodities Markets: Financialisation and Beyond**”, CEPS Task Force Reports, 9/7/2013
- Viaggi D., Fabio Bartolini, Marco Puddu, Meri Raggi, “**Farm/Household-level Simulation Results of Testing Policy and Other Scenarios**”, Factor Markets Working Papers, 17/6/2013 στο www.ceps.eu www.ceps.eu
- Αρμακόλας Ι. & Makismovic M., “**The Beginning of the End for the Kosovo Problem? The Agreement on Normalisation of Relations between Belgrade and Pristina and its Aftermath**”, Ενημερωτικό Σημείωμα 15/2013 στο www.eliamep.gr
- Βενέτης Ε., «**Το αίνιγμα των εκλογών στο Ιράν**», Ενημερωτικό Σημείωμα 17/2013 στο www.eliamep.gr
- Καμάρας Α., «**Μητροπολιτικός και Περιφερειακός Σχεδιασμός και Εθνική Χρεοκοπία**», Κείμενο Πολιτικής 24/5/2013, Παρατηρητήριο για την Κρίση του Ελληνικού Ιδρύματος Ευρωπαϊκής και Εξωτερικής Πολιτικής (ΕΛΙΑΜΕΠ) στο www.eliamep.gr
- Συμβολή του ΕΛΙΑΜΕΠ σε έκθεση του European Union Agency for Fundamental Rights με θέμα “**Fundamental rights at Europe’s southern European Union Agency for Fundamental Rights**”, 9/6/2013 στο www.eliamep.gr
- Τσιραμπίδης Α., «**Κοιτάσματα μετάλλων και ανάπτυξη εθνικής οικονομίας**», 24/5/2013, Παρατηρητήριο για την Κρίση του Ελληνικού Ιδρύματος Ευρωπαϊκής και Εξωτερικής Πολιτικής (ΕΛΙΑΜΕΠ) στο www.eliamep.gr
- Χρυσολωράς Ν., «**Πρόοδος για τη Φοροδιαφυγή, προβληματισμός για την ενέργεια**», 24/5/2013, Παρατηρητήριο για την Κρίση του Ελληνικού Ιδρύματος Ευρωπαϊκής και Εξωτερικής Πολιτικής (ΕΛΙΑΜΕΠ) στο www.eliamep.gr

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

- **14/6/2013:** Ο Σύνδεσμος Εξαγωγέων Βορείου Ελλάδος (ΣΕΒΕ) και το Παρατηρητήριο για την Κρίση του Ελληνικού Ιδρύματος Ευρωπαϊκής & Εξωτερικής Πολιτικής (ΕΛΙΑΜΕΠ), συνδιοργάνωσαν εκδήλωση με θέμα «**Χρηματοπιστωτικός Τομέας και Κρίση: Εξελίξεις και Προοπτικές σε Ελλάδα και Ευρώπη**». Ομιλητές: Λουκάς Τσούκαλης (Καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών και Πρόεδρος του ΕΛΙΑΜΕΠ), Χρήστος Γκόρτσος (Αναπληρωτής Καθηγητής Διεθνούς Οικονομικού Δικαίου του Παντείου Πανεπιστημίου Αθηνών και Γενικός Γραμματέας της Ελληνικής Ένωσης Τραπεζών), Μιχαήλ Μασουράκης (Ανώτερος Διευθυντής Διεύθυνσης Οικονομικών Μελετών Alpha Bank και Μωϋσής Σιδηρόπουλος (Καθηγητής και Πρόεδρος του τμήματος Οικονομικών Επιστημών του Α.Π.Θ.).
- **10/06/2013:** Η Πρεσβεία του Λουξεμβούργου στην Αθήνα, το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών και το Ελληνικό Ίδρυμα Ευρωπαϊκής και Εξωτερικής Πολιτικής-ΕΛΙΑΜΕΠ διοργάνωσαν διάλεξη του Πρωθυπουργού του Λουξεμβούργου και πρώην Προέδρου του Eurogroup **Jean-Claude Juncker**. Συντονιστής: Καθηγητής Λουκάς Τσούκαλης.
- **22/5/2013:** η Κοσμητεία της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, στο πλαίσιο της ετήσιας ημερίδας Νεότερης Εκκλησιαστικής Ιστορίας (διδασκ. Δέσποινα Μιχάλαγα, λέκτωρ), διοργάνωσε **Ημερίδα για τον εορτασμό των 100 χρόνων από τους Βαλκανικούς Πολέμους (1912-13)**.